

Darko Slukan, prijedlog ispitnih pitanja i odgovora

Stručni ispit za glavne nadzornike i nadzornike

OPĆI DIO

I. ZAKON O ZAŠTITI PRIRODE

1. Kada i gdje je objavljen proglas Zakona o zaštiti prirode?

U Narodnim novinama broj 70 iz 2005. godine.

2. Što se uređuje Zakonom o zaštiti prirode i što je priroda u smislu ovoga Zakona? (članak 1. Zakona)

Zakonom o zaštiti prirode uređuje se sustav zaštite i cjelovitog očuvanja prirode i njezinih vrijednosti, a priroda u smislu ovoga Zakona je sveukupna biološka i krajobrazna raznolikost.

3. Koji su ciljevi i zadaće zaštite prirode? (članak 3. Zakona)

Ciljevi i zadaće zaštite prirode su:

- očuvati i obnoviti postojeću biološku i krajobraznu raznolikost u stanju prirodne ravnoteže i usklađenih odnosa s ljudskim djelovanjem,
- utvrditi i pratiti stanje prirode,
- osigurati sustav zaštite prirodnih vrijednosti radi njihova trajnoga očuvanja,
- osigurati održivo korištenje prirodnih dobara bez bitnog oštećivanja dijelova prirode i uz što manje narušavanja ravnoteže njezinih sastavnica,
- pridonijeti očuvanju prirodnosti tla, očuvanju kakvoće, količine i dostupnosti vode, mora, očuvanju atmosfere i proizvodnji kisika, te očuvanju klime,
- spriječiti štetne zahvate ljudi i poremećaje u prirodi kao posljedice tehnološkog razvoja i obavljanja djelatnosti,

– osigurati pravo građana na zdrav život, odmor i razonodu u prirodi.

4. Na kojim se načelima temelji zaštita i očuvanje prirode? (članak 4. Zakona)

Zaštita i očuvanje prirode temelji se na načelima:

- svatko se mora ponašati tako da pridonosi očuvanju biološke i krajobrazne raznolikosti, zaštiti prirodnih vrijednosti i očuvanju općekorisne uloge prirode,
- neobnovljiva prirodna dobra treba koristiti racionalno, a obnovljiva prirodna dobra održivo,
- u korištenju prirodnih dobara i uređenju prostora obvezno je primjenjivati načela, mjere i uvjete zaštite prirode,
- zaštita prirode obveza je svake fizičke i pravne osobe, te su u tom cilju dužni surađivati radi izbjegavanja i sprječavanja opasnih radnji i nastanka šteta, uklanjanja i sanacije posljedica nastale štete, te obnove prirodnih uvjeta koji su postojali prije nastanka štete,
- javnost ima pravo na slobodan pristup informacijama o stanju prirode, pravo na pravodobno obavješćivanje o štetama u prirodi i o poduzetim mjerama za njihovo uklanjanje, te pravo na mogućnost sudjelovanja u odlučivanju o prirodi.

5. Na koji način se provodi zaštita prirode? (članak 5. Zakona)

Zaštita prirode provodi se očuvanjem biološke i krajobrazne raznolikosti, te zaštitom prirodnih vrijednosti i to osobito:

- utvrđivanjem i procjenom stanja,
- provedbom mjera zaštite prirode,
- unošenjem uvjeta i mjera zaštite prirode u dokumente prostornog uređenja i planove gospodarenja i upravljanja prirodnim dobrima u svim djelatnostima od utjecaja na prirodu
- izradom izvješća o stanju prirode, donošenjem i provedbom strategije, programa, akcijskih planova i planova upravljanja,
- utvrđivanjem prirodnih vrijednosti i zaštićenih prirodnih vrijednosti,

- uspostavom sustava upravljanja prirodnim vrijednostima i zaštićenim prirodnim vrijednostima,
- povezivanjem i usklađivanjem državnog sustava s međunarodnim sustavom zaštite prirode,
- poticanjem znanstvenog i stručnog rada u području zaštite prirode,
- obavješćivanjem javnosti o stanju prirode i sudjelovanjem javnosti u odlučivanju o zaštiti prirode,
- poticanjem i promicanjem zaštite prirode, te razvijanjem svijesti o potrebi zaštite prirode u odgoju i obrazovanju.

6. Što je biološka raznolikost?

Biološka raznolikost je sveukupnost svih živih organizama koji su sastavni dijelovi ekoloških sustava, a uključuje raznolikost unutar vrsta, između vrsta, životnih zajednica, te raznolikost između ekoloških sustava.

7. Što su divlje svojte biljaka, životinja i gljiva?

Divlje svojte biljaka, životinja i gljiva su sve svojte koje nisu nastale pod utjecajem čovjeka kao posljedica uzgojnih aktivnosti.

8. Što su endemi?

Endemi su svojte čije rasprostranjenje je ograničeno na određeno područje.

9. Što su invazivne strane vrste?

Invazivne strane vrste su strane vrste čije naseljavanje ili širenje ugrožava biološku raznolikost?

10. Što je obnavljanje prirode?

Obnavljanje prirode je skup stručnih mjera i radnji kojima se narušeno stanje biološke i krajobrazne raznolikosti vraća u stanje blisko izvornom.

11. Što je očuvanje prirode?

Očuvanje prirode je svaki postupak, koji se obavlja radi održavanja i poboljšanja stanja i očuvanja biološke i krajobrazne raznolikosti.

12. Što je održivo korištenje prirodnih dobara?

Održivo korištenje prirodnih dobara je korištenje prirodnih dobara na način i u obujmu koji ne vodi do njihova propadanja, nego se održava njihov potencijal kako bi se udovoljilo potrebama i težnjama sadašnjih i budućih naraštaja.

13. Što je oštećenje prirode?

Oštećenje prirode je stanje prirode, kada su ljudskim djelovanjem promijenjeni prirodni procesi u tolikoj mjeri da je narušena prirodna ravnoteža ili su uništene prirodne vrijednosti.

14. Što su planovi gospodarenja prirodnim dobrima?

Planovi gospodarenja prirodnim dobrima su na temelju posebnih zakona propisane planske osnove za upravljanje, gospodarenje i korištenje prirodnim dobrima u gospodarske, socijalne i ekološke namjene.

15. Što je reintrodukcija (ponovno uvođenje u prirodu)?

Ponovno uvođenje u prirodu (reintrodukcija) je ponovno naseljavanje neke svojte u područje iz kojeg je ranije izumrla, a u ekološkom sustavu još postoje približno jednaki ekološki uvjeti kao i prije izumiranja.

16. Što je praćenje stanja (monitoring)?

Praćenje stanja (monitoring) je osmišljeno i sustavno praćenje stanja prirode, odnosno sastavnica biološke i krajobrazne raznolikosti.

17. Što su prirodna dobra?

Prirodna dobra su sve sastavnice prirode koje čovjek koristi u gospodarske svrhe, a mogu biti neobnovljiva (mineralne sirovine) i obnovljiva (biološka dobra, vode, obnovljivo tlo).

18. Što je prirodna ravnoteža i koja su obilježja njezine narušenosti?

Prirodna ravnoteža je stanje međusobno uravnoteženih odnosa i utjecaja živih bića među sobom i s njihovim staništem. Prirodna ravnoteža je narušena, kada se poremeti kvantitativna ili kvalitativna struktura životnih zajednica, ošteti ili uništi stanište, uništi ili promijeni sposobnost djelovanja ekološkog sustava, prekine međusobna povezanost pojedinih ekoloških sustava, ili prouzroči znatnija izoliranost pojedinih populacija.

19. Što su prirodne vrijednosti?

Prirodne vrijednosti su dijelovi prirode koji zavrjeđuju posebnu zaštitu radi očuvanja biološke i krajobrazne raznolikosti, radi svoje osjetljivosti ili radi znanstvenoga, kulturološkoga, estetskoga, obrazovnoga, gospodarskoga i drugoga javnog interesa.

20. Što je prirodina?

Prirodnina je svaka izvorna sastavnica prirode (npr. biljka, gljiva, životinja, mineral, fosil, stijena, voda, zrak, tlo i drugo).

21. Što je rizik za prirodu?

Rizik za prirodu je vjerojatnost da će neki zahvat posredno ili neposredno prouzročiti štetu prirodi.

22. Što je strana vrsta?

Strana vrsta je nezavičajna vrsta koja prirodno nije obitavala u određenom ekološkom sustavu nekoga područja, nego je u njega dospjela namjernim ili nenamjernim unošenjem.

23. Što je introdukcija (uvođenje u prirodu)?

Uvođenje u prirodu (introdukcija) je namjerno ili nenamjerno naseljavanje odnosno unošenje vrsta ili podvrsta u ekološki sustav nekoga područja, u kojemu one nikad ranije nisu prirodno obitavale.

24. Što je utočište za životinje?

Utočište za životinje je prostor, namijenjen privremenom boravku, odnosno liječenju bolesnih ili ranjenih životinja, odbačenih mladunaca koji sami još nisu sposobni preživjeti u prirodi, te životinja koje su bile oduzete vlasniku radi protupravnog zadržavanja u zatočeništvu, nedopuštene trgovine, izvoza, uvoza i radi drugih zakonom određenih razloga.

25. Što je zahvat u prirodu?

Zahvat u prirodu je svako privremeno ili trajno djelovanje čovjeka na prirodu koje može narušiti prirodnu ravnotežu, ako to djelovanje nije u cilju zaštite i očuvanja prirode.

26. Što su i koje zaštićene prirodne vrijednosti?

Zaštićene prirodne vrijednosti su prirodne vrijednosti proglašene zaštićenima od tijela utvrđenog Zakonom o zaštiti prirode i upisane u upisnik zaštićenih prirodnih vrijednosti, a one su:

a. zaštićena područja

- b. zaštićene svojte
- c. zaštićeni minerali, sigovine i fosili

27. Nabroj zaštićena područja.

Zaštićena područja su:

- strogi rezervat,
- nacionalni park,
- posebni rezervat,
- park prirode,
- regionalni park,
- spomenik prirode,
- značajni krajobraz,
- park-šuma,
- spomenik parkovne arhitekture,

28. Nabroj zaštićene svojte.

- strogo zaštićena divlja svojta,
- zaštićena divlja svojta,
- zaštićena zavičajna udomaćena svojta,

29. Nabroj razrede u koje su raspoređene zaštićene prirodne vrijednosti.

Zaštićene prirodne vrijednosti raspoređene su u razrede

- međunarodnog značenja,
- državnog značenja,
- lokalnog značenja.

30. Što je strogi rezervat?

Strogi rezervat je područje kopna i/ili mora s neizmijenjenom ili neznatno izmijenjenom sveukupnom prirodom, a namijenjen je isključivo očuvanju izvorne prirode, znanstvenom istraživanju kojim se ne mijenja biološka raznolikost, praćenju stanja prirode, te obrazovanju koje ne ugrožava slobodno odvijanje prirodnih procesa.

31. Kakav je status gospodarskih i drugih djelatnosti u strogom rezervatu?

U strogom rezervatu zabranjene su gospodarske i druge djelatnosti.

32. Što je nacionalni park?

Nacionalni park je prostrano, pretežno neizmijenjeno područje kopna i/ili mora iznimnih i višestrukih prirodnih vrijednosti, obuhvaća jedan ili više sačuvanih ili neznatno izmijenjenih ekoloških sustava, a prvenstveno je namijenjen očuvanju izvornih prirodnih vrijednosti.

Nacionalni park ima znanstvenu, kulturnu, odgojno-obrazovnu i rekreativnu namjenu.

33. Kakav je status gospodarskih i drugih djelatnosti u nacionalnom parku?

U nacionalnom parku dopuštene su radnje i djelatnosti kojima se ne ugrožava izvornost prirode, a zabranjena je gospodarska uporaba prirodnih dobara.

U nacionalnom parku dopušteno je obavljanje ugostiteljsko-turističkih i rekreacijskih djelatnosti koje su u ulozi posjećivanja i razgledavanja, te bavljenje poljoprivredom, ribolovom i obrtom na tradicionalan način, sukladno odredbama Zakona o zaštiti prirode.

34. Što je posebni rezervat?

Posebni rezervat je područje kopna i/ili mora od osobitog značenja radi svoje jedinstvenosti, rijetkosti ili reprezentativnosti, ili je stanište ugrožene divlje svojte, a osobitog je znanstvenog značenja i namjene.

Posebni rezervat može biti: floristički, mikološki, šumske i druge vegetacije, zoološki (ornitološki, ihtiološki i dr.), geološki, paleontološki, hidrogeološki, hidrološki, rezervat u moru i dr.

U posebnom rezervatu nisu dopuštene radnje i djelatnosti koje mogu narušiti svojstva zbog kojih je proglašen rezervatom (branje i uništavanje biljaka, uznemiravanje, hvatanje i ubijanje životinja, uvođenje novih bioloških svojti, melioracijski zahvati, razni oblici gospodarskog i ostalog korištenja i slično).

35. Što je park prirode?

Park prirode je prostrano prirodno ili dijelom kultivirano područje kopna i/ili mora s ekološkim obilježjima međunarodne i nacionalne važnosti, s naglašenim krajobraznim, odgojno-obrazovnim, kulturno-povijesnim i turističko-rekreacijskim vrijednostima.

36. Kakav je status gospodarskih i drugih djelatnosti u parku prirode i čime se isti utvrđuje?

U parku prirode dopuštene su gospodarske i druge djelatnosti i radnje kojima se ne ugrožavaju njegove bitne značajke i uloga, a način obavljanja gospodarskih djelatnosti i korištenje prirodnih dobara utvrđuje se uvjetima zaštite prirode.

37. Što je regionalni park?

Regionalni park je prostrano prirodno ili dijelom kultivirano područje kopna i/ili mora s ekološkim obilježjima međunarodne, nacionalne ili područne važnosti i krajobraznim vrijednostima karakterističnim za područje na kojem se nalazi.

U regionalnom parku dopuštene su gospodarske i druge djelatnosti i radnje kojima se ne ugrožavaju njegove bitne značajke i uloga, a uvjeti i način obavljanja gospodarskih djelatnosti i korištenje prirodnih dobara utvrđuju se uvjetima zaštite prirode.

38. Što je spomenih prirode?

Spomenik prirode je pojedinačni neizmijenjeni dio ili skupina dijelova žive ili nežive prirode, koji ima ekološku, znanstvenu, estetsku ili odgojno-obrazovnu vrijednost.

Spomenik prirode može biti geološki (paleontološki, mineraloški, hidrogeološki, strukturno-geološki, naftno-geološki, sedimentološki i dr.); geomorfološki (špilja, jama, soliterna stijena i dr.), hidrološki (vodotok, slap, jezero i dr.), botanički (rijetki ili lokacijom značajni primjerak biljnog svijeta i dr.), prostorno mali botanički i zoološki lokalitet i drugo.

Na spomeniku prirode i u njegovoj neposrednoj blizini koja čini sastavni dio zaštićenog područja nisu dopuštene radnje koje ugrožavaju njegova obilježja i vrijednosti.

39. Što je značajni krajobraz?

Značajni krajobraz je prirodni ili kultivirani predjel velike krajobrazne vrijednosti i biološke raznolikosti ili kulturno-povijesne vrijednosti, ili krajobraz očuvanih jedinstvenih obilježja karakterističnih za pojedino područje, namijenjen odmoru i rekreaciji ili osobito vrijedni krajobraz utvrđen sukladno Zakonu o zaštiti prirode.

U značajnom krajobrazu nisu dopušteni zahvati i radnje koje narušavaju obilježja zbog kojih je proglašen.

39. Što je park-šuma?

Park-šuma je prirodna ili sađena šuma, veće krajobrazne vrijednosti, namijenjena odmoru i rekreaciji.

U park-šumi su dopušteni samo oni zahvati i radnje čija je svrha njezino održavanje ili uređenje.

40. Što je spomenik parkovne arhitekture?

Spomenik parkovne arhitekture je umjetno oblikovani prostor (perivoj, botanički vrt, arboretum, gradski park, drvored, kao i drugi oblici vrtnog i parkovnog oblikovanja), odnosno pojedinačno stablo ili skupina stabala, koji ima estetsku, stilsku,

umjetničku, kulturno-povijesnu, ekološku ili znanstvenu vrijednost.

Na spomeniku parkovne arhitekture i prostoru u njegovoj neposrednoj blizini koji čini sastavni dio zaštićenog područja nisu dopušteni zahvati ni radnje kojima bi se mogle promijeniti ili narušiti vrijednosti zbog kojih je zaštićen.

41. Temeljem čega se uređuje organizacija prostora, način korištenja, uređenja i zaštite prostora u nacionalnom parku i parku prirode i tko je donositelj tog akta?

Organizacija prostora, način korištenja, uređenja i zaštite prostora u nacionalnom parku i parku prirode uređuje se prostornim planom područja posebnih obilježja, a na temelju stručne podloge koju izrađuje Zavod.

Prostorni plan nacionalnog parka i parka prirode donosi Sabor.

42. Što se uređuje pravilnicima o unutarnjem redu?

Pravilnikom o unutarnjem redu pobliže se uređuju pitanja i propisuju mjere zaštite, očuvanja, unaprjeđenja i korištenja nacionalnog parka i parka prirode, te zaštićenih područja i drugih zaštićenih prirodnih vrijednosti kojima upravlja javna ustanova koju osniva županijska skupština ili Gradska skupština Grada Zagreba.

43. Tko upravlja zaštićenim područjima i koji je njihov djelokrug rada?

Zaštićenim područjima upravljaju javne ustanove.

Javne ustanove obavljaju djelatnost zaštite, održavanja i promicanja zaštićenog područja u cilju zaštite i očuvanja izvornosti prirode, osiguravanja neometanog odvijanja prirodnih procesa i održivog korištenja prirodnih dobara, te nadziru provođenje uvjeta i mjera zaštite prirode na području kojim upravljaju.

Javne ustanove koje upravljaju parkovima prirode i regionalnim parkovima nadziru i način obavljanja dopuštenih gospodarskih

djelatnosti, u cilju osiguranja racionalnog i održivog korištenja prirodnih dobara.

44. Što je to plan upravljanja?

Plan upravljanja je dokument temeljem kojeg se provodi upravljanje zaštićenim područjem (strogim rezervatom, nacionalnim parkom, parkom prirode, regionalnim parkom, posebnim rezervatom i zaštićenim krajobrazom).

Plan upravljanja donosi se za razdoblje od deset godina, a njime se određuju razvojne smjernice, način izvođenja zaštite, korištenja i upravljanja zaštićenim područjem, te pobliže smjernice za zaštitu i očuvanje prirodnih vrijednosti zaštićenog područja uz uvažavanje potreba lokalnog stanovništva.

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti u zaštićenom području dužne su se pridržavati plana upravljanja.

Nakon proteka razdoblja od pet godina analizira se provedba plana upravljanja i ostvareni rezultati te se po potrebi obavlja revizija plana upravljanja na način i u postupku kako je to propisano za njegovo donošenje.

45. Na koji način i kakvi zahvati se mogu provoditi na zaštićenim područjima?

Na zaštićenom području dopušteni su oni zahvati i radnje koji ga ne oštećuju i ne mijenjaju svojstva zbog kojih je zaštićen.

Za zahvate i radnje na zaštićenom području za koje prema posebnom propisu nije potrebno ishoditi lokacijsku dozvolu, odnosno provesti postupak ocjene prihvatljivosti zahvata za prirodu, izdaje se dopuštenje.

Dopuštenje za zahvate i radnje u strogom rezervatu, posebnom rezervatu, nacionalnom parku, parku prirode i spomeniku prirode izdaje Ministarstvo.

Dopuštenje za zahvate i radnje u regionalnom parku, značajnom krajobrazu, park-šumi, i spomeniku parkovne arhitekture izdaje nadležni ured državne uprave.

Za zahvate i radnje koji se provode na temelju planova gospodarenja u šumarstvu, lovstvu, ribarstvu, vodnom

gospodarstvu i rudarstvu, nije potrebno ishoditi dopuštenje ako planovi gospodarenja sadrže uvjete zaštite prirode.

46. Tko provodi neposredni nadzor u zaštićenim područjima?

Neposredni nadzor u zaštićenim područjima obavljaju glavni nadzornik i nadzornici javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

47. Koja su prava i obaveze glavnog nadzornika i nadzornika u provedbi nadzora?

U provedbi nadzora, ako zatekne osobu u zaštićenom području da obavlja radnje za koje je propisana prekršajna odgovornost odredbama članka 195., 196., 197. i 198. Zakona o zaštiti prirode, glavni nadzornik i nadzornik imaju pravo i obvezu:

- zatražiti osobnu iskaznicu ili drugu ispravu radi utvrđivanja identiteta te osobe,
- pregledati prtljagu, prijevozno sredstvo ili plovilo,
- privremeno ograničiti kretanje na određenom području,
- izdati prekršajni nalog protiv okrivljenika radi naplate globe, novčane kazne, štete ili troškova nanesenih od počinitelja prekršaja,
- naplatiti globu, štetu ili učinjene troškove od prekršitelja bez prekršajnog naloga, uz izdavanje potvrde o naplaćenju globi,
- privremeno oduzeti protupravno prisvojeni dio živog ili neživog svijeta koji pripada zaštićenom području, kao i sredstva kojima je izvršeno protupravno prisvajanje,
- zatražiti uspostavu prijašnjeg stanja, odnosno narediti mjere za sprječavanje i uklanjanje štetnih posljedica,
- izreći upravnu mjeru,
- podnijeti prekršajnu ili kaznenu prijavu.

48. Opiši djelokrug rada čuvara prirode.

Čuvari prirode obavljaju neposrednu zaštitu i poslove čuvanja i promicanja zaštićenog područja, a osobito:

- planiranje, organiziranje i izvođenje poučnih šetnji zaštićenim područjem,
- ekološku poduku posjetitelja zaštićenog područja i lokalnog stanovništva,
- skrb o sigurnosti posjetitelja i o poduzimanju radnji spašavanja,
- motrenje i praćenje stanja biljnih, gljivljih i životinjskih vrsta, te drugih vrijednosti zaštićenog područja,
- suradnja s voditeljima istraživačkih i drugih dopuštenih projekata u zaštićenom području,
- suradnja s vlasnicima i s nositeljima prava na nekretninama u zaštićenom području u cilju zaštite prirode,
- nadzor obavljanja dopuštenih djelatnosti i radnji u zaštićenom području,
- skrb o održavanju infrastrukturnih objekata u zaštićenom području,
- obavljanje poslova nadzornika na temelju posebnog ovlaštenja.

Čuvari prirode mogu obavljati poslove nadzornika utvrđene člankom 175. stavkom 1. Zakona o zaštiti prirode, ako ih za obavljanje tih poslova ovlasti upravno vijeće, i ako u roku od godine dana od dana izdavanja ovlaštenja polože stručni ispit za nadzornike.

49. Tko obavlja inspekcijski nadzor nad primjenom Zakona o zaštiti prirode i na temelju njega donesenih propisa?

Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa obavlja inspekcija zaštite prirode u Ministarstvu.

Inspekcijski nadzor provodi viši inspektor zaštite prirode i inspektori zaštite prirode, a mogu ga obavljati i drugi državni službenici Ministarstva na temelju posebnog ovlaštenja ministra.

II. ZAKON O OPĆEM UPRAVNOM POSTUPKU

1. Koje sve elemente mora sadržavati zapisnik u upravnom postupku. (članak 75.)

(1) U zapisnik se unosi: naziv organa koji obavlja radnju, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i sat kad se obavlja i predmet u kojem se ona obavlja i imena službenih osoba, prisutnih stranaka i njihovih zastupnika ili punomoćnika.

(2) Zapisnik treba da sadrži točno i kratko tok i sadržaj u postupku izvršene radnje i danih izjava. Pri tome zapisnik treba da se ograniči na ono što se tiče same stvari koja je predmet postupka. U zapisniku se navode sve isprave koje su bilo u koju svrhu upotrijebljene na usmenoj raspravi. Prema potrebi, te se isprave prilažu zapisniku.

(3) Izjave stranaka, svjedoka, vještaka i drugih osoba koje sudjeluju u postupku, a koje su značajne za donošenje rješenja, upisuju se u zapisnik što točnije, a prema potrebi i njihovim riječima. U zapisnik se upisuju i svi zaključci koji se u toku radnje donesu.

(4) Ako se koje saslušanje obavlja preko tumača, označit će se na kojem je jeziku saslušani govorio i tko je bio tumač.

(5) Zapisnik se vodi u toku vršenja službene radnje. Ako se radnja ne može istog dana završiti, unijet će se svakog dana posebno u isti zapisnik ono što je tog dana urađeno, i to će se propisno potpisati.

(6) Ako se radnja o kojoj se vodi zapisnik nije mogla obaviti bez prekida, u zapisniku će se naznačiti da je bilo prekida.

(7) Ako su u toku radnje izrađeni ili pribavljeni planovi, skice, crteži, fotografije i tome slično, ovjerit će se i priključiti zapisniku.

(8) Propisima se može odrediti da se zapisnik u određenim stvarima može voditi u obliku knjige ili drugih sredstava evidencije.

2. Opiši način vođenja zapisnika u smislu izgleda i načina sastavljanja zapisnika (članak 76.)

(1) Zapisnik mora biti vođen uredno i u njemu se ne smije ništa brisati. Mjesta koja su precrtana do zaključenja zapisnika moraju ostati čitljiva, i njih ovjerava svojim potpisom službena osoba koja rukovodi radnjom postupka.

(2) U već potpisanom zapisniku ne smije se ništa dodavati ni mijenjati. Dopuna u već zaključenom zapisniku unosi se u dodatak zapisnika.

3. Opiši način sastavljanja zapisnika u svezi s pravima i odnosom spram osobom ili osobama koje sudjeluju u radnji postupka. (članak 77.)

(1) Prije zaključenja zapisnik će se pročitati saslušanim osobama i ostalim osobama koje sudjeluju u radnji postupka. Te osobe imaju pravo da i same pregledaju zapisnik i da stavljaju svoje primjedbe. Na kraju zapisnika navest će se da je zapisnik pročitao i da nisu stavljene nikakve primjedbe, ili, ako jesu, ukratko će se upisati sadržaj primjedaba. Zatim će zapisnik potpisati osoba koja je u radnji sudjelovala, a na kraju će ga ovjeriti službena osoba koja je rukovodila radnjom, a i zapisničar ako ga je bilo.

(2) Ako zapisnik sadrži saslušanje više osoba, svaka će se od njih potpisati ispod onog dijela zapisnika gdje je upisana njezina izjava.

(3) Ako su vršena suočavanja, dio zapisnika o tome potpisat će osobe koje su suočene.

(4) Ako se zapisnik sastoji od više listova, oni će se označiti rednim brojevima, svaki list će na kraju ovjeriti svojim potpisom službena osoba koja rukovodi radnjom postupka i osoba čija je izjava upisana na kraju lista.

(5) Dopune već zaključenog zapisnika ponovno će se potpisati i ovjeriti.

(6) Ako osoba koja treba da potpiše zapisnik nije pismena, ili ne može pisati, potpisat će je jedna pismena osoba, koja će staviti i svoj potpis. To ne može biti službena osoba koja rukovodi radnjom postupka ni zapisničar.

(7) Ako neka osoba neće da potpiše zapisnik, ili se udalji prije zaključenja zapisnika, to će se upisati u zapisnik i navesti razlog zbog kojeg je potpis uskraćen.

4. Opiši način na koji organ nadležan za rješavanje donosi rješenje o stvari koja je predmet postupka (članak 202.)

(1) Nadležni organ donosi rješenje na podlozi činjenica utvrđenih u postupku.

(2) Kad o stvari rješava kolegijalni organ, on može rješavati kad je prisutno više od polovice njegovih članova, a rješenje donosi većinom glasova prisutnih članova, ako zakonom ili drugim propisima nije određena naročita većina. Za rješavanje izvršnih vijeća važe posebni propisi.

5. Koje sve elemente mora sadržavati rješenje? (članak 206.)

(1) Svako rješenje mora se kao takvo označiti. Iznimno, posebnim propisima može se predvidjeti da se rješenju može dati i drugi naziv.

(2) Rješenje se donosi pismeno. Iznimno, u slučajevima predviđenima ovim zakonom ili propisima donesenima na temelju zakona, rješenje se može donijeti i usmeno.

(3) Pismeno rješenje sadrži: uvod, dispozitiv (izreku), obrazloženje, uputu o pravnom lijeku, naziv organa s brojem i datumom rješenja, potpis službene osobe i pečat organa. U slučajevima predviđenima zakonom ili propisom donesenim na temelju zakona rješenje ne mora sadržavati pojedine od tih

dijelova. Ako se rješenje obraduje mehanografski, umjesto potpisa i pečata može sadržati faksimil.

(4) I kad se rješenje objavi usmeno, mora se izdati napismeno, osim ako je zakonom ili propisom donesenim na temelju zakona drugačije određeno.

(5) Rješenje se mora dostaviti stranci u izvorniku ili u ovjerenom prijepisu.

6. Što mora sadržavati uvod rješenja? (članak 207.)

(1) Uvod rješenja sadrži: naziv organa koji donosi rješenje, propis o nadležnosti tog organa, ime stranke i njezina zakonskog zastupnika ili punomoćnika ako ga ima i kratko označenje predmeta postupka.

(2) Ako su rješenje donijela dva organa ili više organa, ili je doneseno uz suglasnost, potvrdu ili po pribavljenom mišljenju drugog organa, to se ima navesti u uvodu, a ako je stvar riješio kolegijalni organ, u uvodu se označava dan sjednice na kojoj je stvar riješena.

7. Opiši izgled dispozitiva. (članak 208.)

(1) Dispozitivom se rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno.

(2) Dispozitiv mora biti kratak i određen, a kad je potrebno, može se podijeliti i na više točaka.

(3) Dispozitivom se može riješiti i o troškovima postupka, ako ih je bilo, određujući njihov iznos, tko ih je dužan platiti, kome i u kojem roku. Ako se u dispozitivu ne rješava o troškovima, navest će se da će se o njima donijeti poseban zaključak.

(4) Ako se rješenjem nalaže izvršenje kakve radnje, u dispozitivu će se odrediti i rok u kojem se ta radnja ima izvršiti.

(5) Kad je propisano da žalba ne odgađa izvršenje rješenja, to mora biti navedeno u dispozitivu.

8. Opiši izgled upute o pravnom lijeku. (članak 210.)

(1) Uputom o pravnom lijeku stranka se obavještava da li protiv rješenja može izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor ili drugi postupak pred sudom.

(2) Kad se protiv rješenja može izjaviti žalba, u uputi se navodi kome se izjavljuje, a kome se, u kojem roku i s kolikom taksom predaje, te da se može izjaviti i na zapisnik.

(3) Kad se protiv rješenja može pokrenuti upravni spor, u uputi se navodi kojem se sudu tužba podnosi i u kojem roku, a kad se može pokrenuti drugi postupak pred sudom, navodi se sud kojem se može obratiti i u kojem roku.

(4) Kad je u rješenju dana pogrešna uputa, stranka može postupiti po važećim propisima ili po uputi. Stranka koja postupi po pogrešnoj uputi ne može zbog toga imati štetnih posljedica.

(5) Kad u rješenju nije dana nikakva uputa ili je uputa nepotpuna, stranka može postupiti po važećim propisima, a može u roku od tri mjeseca tražiti od organa koji je rješenje donio da dopuni rješenje. U takvu slučaju rok za žalbu odnosno sudsku tužbu teče od dana dostave dopunjenog rješenja.

(6) Kad je protiv rješenja moguće izjaviti žalbu, a stranka je pogrešno upućena da protiv tog rješenja nema mjesta žalbi ili da se protiv njega može pokrenuti upravni spor, rok za žalbu teče od dana dostave rješenja suda kojim je tužba odbačena kao nedopuštena, ako stranka nije već prije toga podnijela žalbu nadležnom organu.

(7) Kad protiv rješenja nije moguće izjaviti žalbu, a stranka je pogrešno upućena da se protiv tog rješenja može žaliti, pa je izjavila žalbu i zbog toga propustila rok za pokretanje upravnog spora, ovaj rok joj teče od dana dostave rješenja kojim joj je

žalba odbačena, ako stranka nije već prije toga pokrenula upravni spor

(8) Uputa o pravnom lijeku, kao poseban sastavni dio rješenja (članak 206. stavak 3.), stavlja se iza obrazloženja.

9. Opiši izgled rješenja (članak 211.)

(1) Rješenje potpisuje službena osoba koja ga donosi.

(2) Rješenje koje je donio kolegijalni organ potpisuje predsjedajući, ako ovim zakonom ili posebnim propisom nije drugačije određeno.

(3) Kad je kolegijalni organ donio potpuno rješenje, strankama se izdaje ovjeren prijepis rješenja, a kad je stvar riješio zaključkom, rješenje se izrađuje u skladu s tim zaključkom, i ovjeren prijepis takva rješenja izdaje se strankama.

10. Rok za izdavanje rješenja (članak 218.)

(1) Kad se postupak pokreće u povodu zahtjeva stranke, odnosno po službenoj dužnosti ako je to u interesu stranke, a prije donošenja rješenja nije potrebno provoditi poseban ispitni postupak, niti postoje drugi razlozi zbog kojih se ne može donijeti rješenje bez odgode (rješavanje prethodnog pitanja i dr.), nadležni organ dužan je donijeti rješenje i dostaviti ga stranci što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana računajući od dana predaje urednog zahtjeva odnosno od dana pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako posebnim propisom nije određen kraći rok. U ostalim slučajevima kad se postupak pokreće u povodu zahtjeva stranke, odnosno po službenoj dužnosti ako je to u interesu stranke, nadležni organ dužan je donijeti rješenje i dostaviti ga stranci najkasnije u roku od dva mjeseca, ako posebnim propisom nije određen kraći rok.

(2) Ako nadležni organ protiv čijeg je rješenja dopuštena žalba ne donese rješenje i ne dostavi ga stranci u propisanom roku, stranka ima pravo žalbe, kao da je njezin zahtjev odbijen.

11. Ispravljanje grešaka u rješenju (članak 219.)

(1) Organ koji je donio rješenje odnosno službena osoba koja je potpisala ili izdala rješenje može u svako vrijeme ispraviti greške u imenima ili brojevima, pisanju ili računanju, te druge očite netočnosti u rješenju ili njegovim ovjerenim prijepisima. Ispravak greške proizvodi pravni učinak od dana od kojeg proizvodi pravni učinak rješenje koje se ispravlja.

(2) O ispravku se donosi poseban zaključak. Bilješka o ispravku upisuje se u izvornik rješenja, a ako je to moguće i u sve ovjerene prijepise dostavljene strankama. Bilješku potpisuje službena osoba koja je potpisala zaključak o ispravku.

(3) Protiv zaključka kojim se već doneseno rješenje ispravlja, ili kojim se odbija prijedlog za ispravljanje, dopuštena je posebna žalba.

12. Pravni lijekovi – pravo žalbe (članak 223.)

(1) Protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju stranka ima pravo žalbe.

(2) Državni odvjetnik, javni pravobranitelj i drugi državni organi, kad su zakonom ovlašteni, mogu izjaviti žalbu protiv rješenja kojim je povrijeđen zakon u korist pojedinaca ili pravne osobe, a na štetu društvene zajednice.

13. Pravni lijekovi – pravo žalbe protiv rješenja ministarstava i drugih republičkih organa državne uprave (članak 224.)

(1) Protiv prvostupanjskih rješenja ministarstava i drugih republičkih organa državne uprave žalba se može izjaviti samo kad je to zakonom predviđeno.

(2) Protiv rješenja Sabora i Vlade Republike Hrvatske ne može se izjaviti žalba.

(3) Ako žalba nije dopuštena, neposredno se može pokrenuti upravni spor.

14. Postupak u slučaju opravdanosti žalbe (članak 235.)

(1) Ako organ koji je donio rješenje nađe da je žalba opravdana a nije potrebno provoditi nov ispitni postupak, može stvar i riješiti drugačije i novim rješenjem zamijeniti rješenje koje se žalbom pobija.

(2) Protiv novog rješenja stranka ima pravo žalbe.

15. Postupak povodom žalbe u slučaju provođenja nepotpunog postupka (članak 236)

(1) Ako organ koji je donio rješenje nađe u povodu žalbe da je provedeni postupak bio nepotpun, a da je to moglo utjecati na rješavanje o stvari, on može postupak upotpuniti u skladu s odredbama ovog zakona.

(2) Organ koji je donio rješenje upotpunit će postupak i onda kad žalilac iznese u žalbi takve činjenice i dokaze koji bi mogli biti od utjecaja za drugačije rješenje stvari, ako je žalocu morala biti dana mogućnost da sudjeluje u postupku koji je prethodio donošenju rješenja a ta mu mogućnost nije bila dana, ili mu je bila dana a on je propustio da je iskoristi, ali je u žalbi opravdao to propuštanje.

(3) Prema rezultatu dopunjenog postupka, organ koji je donio rješenje može u granicama zahtjeva stranke stvar riješiti drugačije, i novim rješenjem zamijeniti rješenje koje se žalbom pobija.

(4) Protiv novog rješenja stranka ima pravo žalbe.

III. PREKRŠAJNI ZAKON

1. Određenje prekršaja (članak 1.)

Prekršajem se povređuje javni poredak, društvena disciplina ili druge društvene vrijednosti koje nisu zaštićene Kaznenim zakonom i drugim zakonima u kojima su propisana kaznena djela.

2. Vrste prekršajnopравnih sankcija (članak 5.)

(1) Prekršajnopравne sankcije koje se mogu propisati zakonom kojim se propisuje prekršaj i koje se mogu izreći odnosno primijeniti prema počinitelju prekršaja su:

1. kazna (novčana i zatvor),
2. zaštitne mjere, sukladno članku 50. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Prekršajnopравne sankcije koje se propisuju ovim Zakonom su:

1. mjere upozorenja (opomena i uvjetna osuda),
2. zaštitne mjere (članak 50. stavak 1.),
3. odgojne mjere.

(3) Prekršajnopравna sankcija koja se može propisati odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave kojom se propisuje prekršaj i izreći počinitelju prekršaja jest novčana kazna.

(4) Za svaku vrstu prekršajnopравnih sankcija propisom se određuje njihova visina, odnosno trajanje i nijedna se prekršajnopравna sankcija ne može propisati ni izreći, odnosno primijeniti u neodređenoj visini ili na neodređeno vrijeme, osim ako ovim Zakonom nije određeno drukčije.

3. Opća svrha prekršajnopравnih sankcija (članak 6.)

Opća svrha propisivanja i izricanja ili primjene svih prekršajnopравnih sankcija jest da svi građani poštuju pravni sustav i da nitko ne počini prekršaj, te da se počinitelji prekršaja ubuduće tako ponašaju.

4. Zastara prekršajnog progona, tijek i prekid zastare (članak 13.)

(1) Prekršajni se progon ne može pokrenuti kad protekne dvije godine od počinjenja prekršaja.

(2) Posebnim se zakonom može propisati dulji rok za pokretanje prekršajnog postupka za prekršaje propisane tim zakonom ali ne dulji od tri godine.

(3) Zastara ne teče za vrijeme za koje se prema zakonu prekršajni progon ne može poduzeti ili se ne može nastaviti.

- (4) Zastara se prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koja se poduzima radi prekršajnog progona počinitelja zbog počinjenog prekršaja.
- (5) Nakon svakog prekida zastara počinje ponovno teći.
- (6) Zastara prekršajnog progona nastupa u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko je prema zakonu određena zastara prekršajnog progona.
- (7) Propisi o zastari, njezinom tijeku i prekidu odnose se i na stegovne kazne koje sud izriče tijekom postupka.

5. Način počinjenja prekršaja (članak 15.)

- (1) Prekršaj se može počiniti činjenjem ili nečinjenjem.
- (2) Prekršaj je počinjen nečinjenjem ako je počinitelj koji je pravno obvezan spriječiti nastupanje propisom opisane posljedice prekršaja to propustio učiniti, a takvo je propuštanje po djelovanju i značenju jednako počinjenju tog djela činjenjem.
- (3) Počinitelj koji je prekršaj počinio nečinjenjem može se blaže kazniti, osim ako se radi o prekršaju koji može biti počinjen samo nečinjenjem.

6. Vrste kazni (članak 31.)

- (1) Za prekršaj propisan zakonom može se počinitelj kazniti: novčanom kaznom ili kaznom zatvora.
- (2) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave može se počinitelj kazniti novčanom kaznom.
- (3) Kazna zatvora zakonom se može propisati samo kao stroža kazna uz propisanu novčanu kaznu.

7. Svrha kažnjavanja (članak 32.)

Svrha je kažnjavanja da se, uvažavajući opću svrhu prekršajnopравnih sankcija, izrazi društveni prijekor zbog počinjenog prekršaja, utječe na počinitelja i sve ostale da ubuduće ne čine prekršaje, a primjenom propisanih kazni utječe na svijest građana o povredi javnog poretka, društvene

discipline i drugih društvenih vrijednosti, te pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

8. Novčana kazna (članak 33.)

(1) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 2000,00 kuna ni većem od 1.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 1000,00 kuna ni većem od 500.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 50.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 500,00 kuna ni većem od 10.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi obavljanja njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 300,00 kuna ni većem od 5.000,00 kuna.

(6) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 2.000,00 kuna.

(7) Za najteže prekršaje propisane zakonom u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode, sigurnosti i zdravlja na radu, rada i zapošljavanja na crno, socijalne sigurnosti, poreza, carine i financija, telekomunikacija (elektroničkih komunikacija), ugrožavanja tržišnog natjecanja, državnih robnih pričuva, biološke raznolikosti te unošenja u

okoliš i stavljanja na tržište genetski modificiranih organizama ili proizvoda od njih te u području graditeljstva neispunjavanje bitnih zahtjeva za građevinu može se propisati i izreći novčana kazna u visini najviše do dvostrukih općih maksimuma propisanih stavcima 1. do 3. ovoga članka, a za prekršaj u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode iznimno je moguće propisati i izreći novčanu kaznu do 1.000.000,00 kuna okrivljeniku fizičkoj osobi.

(8) Za prekršaj iz koristoljublja kojim je ostvarena imovinska korist počinitelj se može strože kazniti, najviše do dvostruko propisane kazne za taj prekršaj.

(9) Propisom o prekršaju može se, za najteže prekršaje iz stavka 7. ovoga članka, propisati i izreći novčana kazna u postotku od 1% do 10% prema povrijeđenoj zaštićenoj vrijednosti, s naznakom posebnog minimuma i maksimuma postotka novčane kazne. U tom slučaju ne vrijede ograničenja o maksimumu novčane kazne iz stavka 1. do 8. ovoga članka, ni prigodom utvrđivanja kazne ni prigodom izricanja ukupne novčane kazne.

(10) Rok za plaćanje novčane kazne određuje sud u samoj presudi vodeći računa o visini novčane kazne. Rok ne može biti kraći od osam dana ni dulji od tri mjeseca, a u opravdanim slučajevima (ovisno o visini novčane kazne i imovinskim prilikama okrivljenika) sud može odrediti obročnu otplatu novčane kazne u vremenu do šest mjeseci, osim ako propisom o prekršaju za to nije određen dulji rok. Ako se radi o okrivljeniku iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, rok plaćanja izrečene novčane kazne se može odrediti odmah.

(11) Opći minimumi novčane kazne propisani ovim člankom primjenjuju se i prilikom utvrđivanja novčane kazne za prekršaje u stjecaju.

9. Stranke i sudionici u postupku (članak 108.)

(1) Stranke u prekršajnom postupku su:

1. ovlašteni tužitelj,
2. okrivljenik.

(2) Sudionici u prekršajnom postupku su:

1. branitelj okrivljenika,
2. zakonski zastupnik ili opunomoćenik,
3. oštećenik,
4. druga osoba koje se tiče vođenje određenog prekršajnog postupka.

10. Ovlašteni tužitelj (članak 109.)

(1) Ovlašteni tužitelji su:

1. državni odvjetnik,
2. tijelo državne uprave,
3. pravna osoba s javnim ovlastima,
4. oštećenik.

11. Podnesci (članak 117.)

(1) Optužni prijedlog, prijedlozi, pravni lijek i druge izjave i priopćenja podnose se pisano ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(2) Podnesci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti razumljivi i sadržavati sve što je potrebno da bi se na temelju njih moglo postupiti.

(3) Podnesci koji se prema ovom Zakonu dostavljaju protivnoj stranci predaju se sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i drugu stranku. Ako podnesak nije predan u dovoljnom broju primjeraka, sud će isti umnožiti na trošak podnositelja podneska.

(4) Ako u ovom Zakonu nije drukčije propisano, sud će rješenjem odbaciti podnesak koji je nerazumljiv ili ne sadrži što je potrebno da bi se na temelju njega moglo postupiti. Podnositelj može ponovo podnijeti podnesak, osim ako njegovo podnošenje nije vezano za rok koji je već protekao.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka kojim se podnesak odbacuje, pravo žalbe ima njegov podnositelj.

12. Zapisnik o radnjama u postupku i njegovo sadržaj (članak 119.)

- (1) O svakoj radnji poduzetoj tijekom prekršajnog postupka sastavit će se zapisnik istodobno kad se radnja obavlja, a ako to nije moguće, onda neposredno nakon toga.
- (2) Zapisnik piše zapisničar. Samo kad se obavlja pretraga stana ili osoba ili se radnja poduzima izvan službenih prostorija tijela, a zapisničar se ne može osigurati, zapisnik može pisati osoba koja poduzima radnju.
- (3) Kad zapisnik piše zapisničar, zapisnik se sastavlja tako da osoba koja poduzima radnju govori glasno zapisničaru što će unijeti u zapisnik, osim u slučajevima kada po ovom Zakonu zapisnik može sastaviti sudski savjetnik ili sudački vježbenik.
- (4) Osobi koja se ispituje može se dopustiti da sama kazuje odgovore u zapisnik. U slučaju zlorporabe to joj se pravo može uskratiti.
- (5) U zapisnik se unosi naziv državnog tijela pred kojim se obavlja radnja, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i sat kad je radnja započeta i završena, imena i prezimena nazočnih osoba i u kojem su svojstvu nazočne te naznaka prekršajnog predmeta u kojem se poduzima radnja.
- (6) Zapisnik treba sadržavati bitne podatke o tijeku i sadržaju poduzete radnje. U zapisnik se ubilježava u obliku pripovijedanja samo bitni sadržaj danih iskaza i izjava. Pitanja se unose u zapisnik samo ako je potrebno da se razumije odgovor. Ako je potrebno, u zapisnik će se doslovce unijeti pitanje koje je postavljeno i odgovor koji je dan. Ako su pri poduzimanju radnje oduzeti predmeti ili spisi, to će se naznačiti u zapisniku, a oduzete stvari priključit će se zapisniku ili će se navesti gdje se nalaze na čuvanju.
- (7) Pri poduzimanju radnji kao što je očevid, pretraga stana ili osoba, ili prepoznavanje, u zapisnik će se unijeti i podaci koji su važni s obzirom na značenje takve radnje ili za utvrđivanje istovjetnosti pojedinih predmeta (opis, mjere i veličina predmeta ili tragova, stavljanje oznake na predmete i dr.), a ako su napravljene skice, crteži, planovi, fotografije, filmske ili druge tehničke snimke, to će se navesti u zapisniku i priključiti zapisniku.
- (8) Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ne smije ništa dodati ili mijenjati. Prekrižena mjesta moraju ostati čitljiva.

Zapisnik se vodi uporabom pisaće mašine ili računala, osim ako i zbog posebnih okolnosti to nije moguće. Takve će se okolnosti naznačiti u zapisniku. Ako zapisnik ima više listova, oni će se označiti rednim brojevima. Sve preinake, ispravci i dodaci unose se na kraju zapisnika i moraju ih ovjerovati osobe koje potpisuju zapisnik.

13. Potpis zapisnika (članak 120.)

(1) Ispitana osoba, osobe koje su obvezno nazočne radnjama u postupku te stranke, branitelj i oštećenik, ako su nazočni, imaju pravo pročitati zapisnik ili, ako ne znaju ili ne mogu čitati, zahtijevati da im se zapisnik pročita. Na to ih je dužna upozoriti osoba koja poduzima radnju, a u zapisniku će se naznačiti je li upozorenje učinjeno i je li zapisnik pročitano.

(2) Zapisnik potpisuje ispitana osoba. Ako se zapisnik sastoji od više stranica, ispitana osoba potpisuje svaku stranicu.

(3) Na kraju zapisnika potpisat će se tumač, ako ga je bilo, svjedoci čija je nazočnost obvezna pri poduzimanju radnje, a pri pretrazi i osoba koja se pretražuje ili čiji se dom ili druge prostorije pretražuju. Ako zapisnik ne piše zapisničar (članak 119. stavak 2.), zapisnik potpisuju osobe koje su nazočne radnji. Ako takvih osoba nema ili ne mogu shvatiti sadržaj zapisnika, zapisnik potpisuju dva svjedoka, osim ako nije moguće osigurati njihovu nazočnost.

(4) Osoba koja ne zna pisati umjesto potpisa stavlja otisak kažiprsta desne ruke, a zapisničar ispod otiska upisuje njezino ime i prezime. Ako se zbog nemogućnosti da se stavi otisak desnog kažiprsta stavlja otisak kakva drugog prsta ili otisak prsta lijeve ruke, u zapisniku će se naznačiti od kojeg je prsta i s koje ruke uzet otisak.

(5) Ako ispitana osoba nema obje ruke, pročitat će zapisnik, a ako ne zna pisati, zapisnik će joj se pročitati, i to će se zabilježiti u zapisniku. Ako ispitana osoba odbije potpisati zapisnik ili staviti otisak prsta, to će se zabilježiti u zapisniku i navesti razlog odbijanja.

(6) Ako se radnja nije mogla obaviti bez prekida, u zapisniku će se naznačiti dan i sat kad je nastao prekid te dan i sat kad se

radnja nastavlja.

(7) Ako je bilo prigovora u svezi sa sadržajem zapisnika, navest će se u zapisniku i ti prigovori.

(8) Zapisnik na kraju potpisuju osoba koja je obavila radnju i zapisničar.

14. Izvidi prekršaja i prikupljanje dokaza u provođenju nadzora (članak 158.)

(1) Ovlaštene osobe tijela državne uprave kada postupaju u okviru svoje nadležnosti za provođenje nadzora ili ako postoje osnove sumnje da je počinjen prekršaj, dužne su poduzeti potrebne mjere da se:

1. utvrdi je li počinjen prekršaj i tko je počinitelj,
2. počinitelj ili sudionik ne sakrije ili pobjegne,
3. otkriju i osiguraju tragovi prekršaja i predmeti koji mogu poslužiti pri utvrđivanju činjenica,
4. prikupe sve obavijesti koje bi mogle biti od koristi za uspješno vođenje prekršajnog postupka.

15. Sadržaj optužnog prijedloga (članak 160.)

(1) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, prekršajni se postupak može voditi samo na temelju podnesenog optužnog prijedloga ovlaštenog tužitelja.

(2) Optužni prijedlog sadrži:

1. Podatke o tužitelju i to: naziv državnog tijela ili pravne osobe, odnosno ime i prezime tužitelja fizičke osobe te adresu tužitelja,
2. za počinitelja prekršaja fizičku osobu ime i prezime s osobnim podacima (članak 171. stavak 1.), je li u zadržavanju i točno od kada a ako je pušten na slobodu u kojem vremenu je bio lišen slobode, primjenjuje li se koja od mjera opreza i od kada,
3. za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću osim podataka iz stavka 2. točke 2. ovoga članka još točan naziv obrta ili djelatnosti, sjedište i mjesto upisa obrta ili druge samostalne djelatnosti,
4. za počinitelja prekršaja pravnu osobu i druge subjekte izjednačene s pravnim osobama njezin točan naziv, sjedište i

matični broj, ime i prezime njezina predstavnika, vrijeme rođenja i adresu stanovanja, državljanstvo, državu izdavanja putovnice i broj putovnice ukoliko je stranac te primjenjuje li se koja od mjera opreza i od kada,

5. činjenični opis radnje prekršaja iz koje proistječe zakonsko obilježje prekršaja,

6. vrijeme i mjesto počinjenja prekršaja, sredstvo kojim je počinjen prekršaj te i ostale bitne okolnosti za točno određenje prekršaja,

7. zakonski naziv prekršaja i propis kojim je određen,

8. prijedlog o dokazima koje treba provesti na glavnoj raspravi, naznaku imena svjedoka i drugih čije se ispitivanje predlaže, spisa koje treba pročitati i predmeta koji služe za utvrđivanje činjenica, s kratkim obrazloženjem optužnog prijedloga. Tužitelj u optužnom prijedlogu može predložiti vrstu, visinu i trajanje sankcije. Takav prijedlog ne obvezuje sud.

(3) Jednim optužnim prijedlogom može se obuhvatiti više prekršaja ili više okrivljenika samo ako se prema odredbama članka 99. ovoga Zakona može provesti jedinstven postupak i donijeti jedna odluka o prekršaju.

(4) Optužni se prijedlog dostavlja nadležnom sudu u onoliko primjeraka koliko ima okrivljenika i jedan primjerak za sud.

16. Ovlaštenici i uvjeti za naplatu novčane kazne na mjestu počinjenja prekršaja (članak 245.)

(1) Ako zakonom nije određeno drukčije, novčana se kazna može naplatiti na mjestu počinjenja prekršaja ako je riječ o prekršaju za koji je propisana novčana kazna do 1.000,00 za fizičku i odgovornu osobu u pravnoj osobi te do 10.000,00 kuna za pravnu osobu i s njom izjednačene subjekte, a službena je osoba ovlaštenog tužitelja, osim oštećenika, prekršaj utvrdila:

- a) obavljanjem nadzora u okviru svoje nadležnosti,
- b) neposrednim opažanjem,
- c) uporabom tehničkih uređaja,
- d) pregledom vjerodostojne dokumentacije.

(2) Ako se radi o prekršaju pravne osobe i njezine odgovorne osobe, za postupanje prema stavku 1. ovoga članka dovoljno je

da postoji uvjet iz stavka 1. ovoga članka glede propisane novčane kazne samo za pravnu ili samo za odgovornu osobu.

(3) Usmeno izrečena novčana kazna prema uvjetima stavka 1. ovoga članka naplaćuje se od počinitelja prekršaja uz izdavanje potvrde o tome. Na isti se način može odmah naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(4) Ako počinitelj prekršaja, sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka, plati izrečenu novčanu kaznu i trošak utvrđenja prekršaja, neće se voditi prekršajni postupak, izrečena kazna se ne unosi u prekršajnu evidenciju, a počinitelj prekršaja se ne smatra osobom osuđenom za prekršaj.

IV. ZAKON O KAZNENOM POSTUPKU

1. Podnesci i zapisnici (članak 71.)

(1) Privatne tužbe, optužnice i optužni prijedlozi oštećenika kao tužitelja, prijedlozi za progon, pravni lijekovi te druge izjave i priopćenja podnose se pisano ako zakonom nije drukčije propisano.

(2) Podnesci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti razumljivi i sadržavati sve što je potrebno da bi se na temelju njih moglo postupiti.

(3) Ako u ovom Zakonu nije drukčije propisano, sud će podnositelja podneska koji je nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se na temelju njega moglo postupati pozvati da podnesak ispravi, odnosno dopuni, a ako on to ne učini u određenom roku, sud će podnesak odbaciti.

(4) U pozivu za ispravak, odnosno dopunu podneska podnositelj će se upozoriti na posljedice propuštanja.

2. Zapisnik – način sastavljanja (članak 74.)

(1) O svakoj radnji poduzetoj tijekom kaznenog postupka sastavit će se zapisnik istovremeno kad se radnja obavlja, a ako to nije moguće, onda neposredno nakon toga.

(2) Zapisnik piše zapisničar. Samo kad se obavlja pretraga stana ili osoba ili se radnja poduzima izvan službenih prostorija tijela, a zapisničar se ne može osigurati, zapisnik može pisati osoba koja poduzima radnju.

(3) Kad zapisnik piše zapisničar, zapisnik se sastavlja tako da osoba koja poduzima radnju govori glasno zapisničaru što će unijeti u zapisnik, osim u slučajevima kada po ovom Zakonu zapisnik može sastaviti sudski savjetnik ili sudački vježbenik.

(4) Osobi koja se ispituje dopustit će se da sama kazuje odgovore u zapisnik. U slučaju zlouporabe to joj se pravo može uskratiti.

3. Sastavni elementi zapisnika (članak 75.)

(1) U zapisnik se unosi naziv državnog tijela pred kojim se obavlja radnja, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i sat kad je radnja započeta i završena, imena i prezimena nazočnih osoba i u kojem su svojstvu nazočne te naznaka kaznenog predmeta u kojem se poduzima radnja.

(2) Zapisnik treba sadržavati bitne podatke o tijeku i sadržaju poduzete radnje. U zapisnik se ubilježava u obliku pripovijedanja samo bitni sadržaj danih iskaza i izjava. Pitanja se unose u zapisnik samo ako je potrebno da se razumije odgovor. Ako je potrebno, u zapisnik će se doslovce unijeti pitanje koje je postavljeno i odgovor koji je dan. Ako su pri poduzimanju radnje oduzeti predmeti ili spisi, to će se naznačiti u zapisniku, a oduzete stvari priključit će se zapisniku ili će se navesti gdje se nalaze na čuvanju.

(3) Pri poduzimanju radnji kao što je očevid, pretraga stana ili osoba, ili prepoznavanje (članak 258. i 259.), u zapisnik će se unijeti i podaci koji su važni s obzirom na značenje takve radnje ili za utvrđivanje istovjetnosti pojedinih predmeta (opis, mjere i veličina predmeta ili tragova, stavljanje oznake na predmete i dr.), a ako su napravljene skice, crteži, planovi, fotografije, film-

ske ili druge tehničke snimke, to će se navesti u zapisniku i priključiti zapisniku.

4. Način vođenja zapisnika (članak 76.)

(1) Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ne smije ništa dodati ili mijenjati. Prekrižena mjesta moraju ostati čitljiva.

(2) Sve preinake, ispravci i dodaci unose se na kraju zapisnika i moraju ih ovjerovati osobe koje potpisuju zapisnik.

5. Prava ispitane osobe (članak 77.)

(1) Ispitana osoba, osobe koje su obvezno nazočne radnjama u postupku te stranke, branitelj i oštećenik, ako su nazočni, imaju pravo pročitati zapisnik ili zahtijevati da im se pročita. Na to ih je dužna upozoriti osoba koja poduzima radnju, a u zapisniku će se naznačiti je li upozorenje učinjeno i je li zapisnik pročitano. Zapisnik će se uvijek pročitati ako nije bilo zapisničara, i to će se naznačiti u zapisniku.

(2) Zapisnik potpisuje ispitana osoba. Ako se zapisnik sastoji od više stranica, ispitana osoba potpisuje svaku stranicu.

(3) Na kraju zapisnika potpisat će se tumač, ako ga je bilo, svjedoci čija je nazočnost obvezna pri poduzimanju istražnih radnji, a pri pretrazi i osoba koja se pretražuje ili čiji se dom ili druge prostorije pretražuju. Ako zapisnik ne piše zapisničar (članak 74. stavak 2.), zapisnik potpisuju osobe koje su nazočne radnji. Ako takvih osoba nema ili ne mogu shvatiti sadržaj zapisnika, zapisnik potpisuju dva svjedoka, osim ako nije moguće osigurati njihovu nazočnost.

(4) Osoba koja ne zna pisati umjesto potpisa stavlja otisak kažiprsta desne ruke, a zapisničar ispod otiska upisuje njezino ime i prezime. Ako se zbog nemogućnosti da se stavi otisak desnog kažiprsta stavlja otisak kakva drugog prsta ili otisak prsta lijeve ruke, u zapisniku će se naznačiti od kojeg je prsta i s koje ruke uzet otisak.

(5) Ako ispitana osoba nema obje ruke, pročitat će zapisnik, a ako ne zna pisati, zapisnik će joj se pročitati, i to će se zabilježiti u zapisniku. Ako ispitana osoba odbije potpisati zapisnik ili staviti otisak prsta, to će se zabilježiti u zapisniku i navesti razlog odbijanja.

(6) Ako se radnja nije mogla obaviti bez prekida, u zapisniku će se naznačiti dan i sat kad je nastao prekid te dan i sat kad se radnja nastavlja.

(7) Ako je bilo prigovora u svezi sa sadržajem zapisnika, navest će se u zapisniku i ti prigovori.

(8) Zapisnik na kraju potpisuje osoba koja je poduzela radnju i zapisničar.

6. Kaznena prijava (članak 180.)

(1) Sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe dužne su prijaviti kaznena djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, koja su im dojavljena ili za koja su sami saznali.

(2) Podnoseći prijavu, tijela državne vlasti i pravne osobe navest će dokaze koji su im poznati i poduzeti sve da bi se sačuvali tragovi kaznenog djela, predmeti na kojima je ili kojima je počinjeno djelo te drugi dokazi.

(3) Podaci o istovjetnosti osobe protiv koje je podnesena kaznena prijava i podaci na temelju kojih se može zaključiti o istovjetnosti te osobe, službena su tajna.

V. KAZNENI ZAKON

1. Temelj kaznenopravne prisile (članak 1.)

Kaznena djela i kaznenopravne sankcije propisuju se samo za ona ponašanja kojima se tako ugrožavaju ili povrjeđuju osobne slobode i prava čovjeka te druga prava i društvene vrijednosti zajamčene i zaštićene Ustavom Republike Hrvatske i

međunarodnim pravom da se njihova zaštita ne bi mogla ostvariti bez kaznenopravne prisile.

2. Opća svrha kaznenopravnih sankcija (članak 6.)

Opća svrha propisivanja i izricanja ili primjene svih kaznenopravnih sankcija jest da svi građani poštuju pravni sustav i da nitko ne počini kazneno djelo, te da se počinitelji kaznenih djela ubuduće tako ponašaju.

3. Kaznena djela protiv okoliša – onečišćenje okoliša (članak 250.)

(1) Tko protivno propisima onečisti zrak, tlo, tekuću, stajaću ili podzemnu vodu, vodotok ili more, ili na drugi način ugrozi kakvoću zraka, tla, vode, vodotoka ili mora i prirodnog genetskog sklada biološke raznolikosti na širem području i u mjeri koja može pogoršati uvjete života ljudi ili životinja ili ugroziti opstanak šuma, bilja ili drugog raslinja,

kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do pet godina.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko onečisti zrak, tlo, tekuću, stajaću ili podzemnu vodu, vodotok ili more ili na drugi način ugrozi kakvoću zraka, tla, vode, vodotoka ili mora i prirodnog genetskog sklada biološke raznolikosti, i time izazove opasnost za život ili zdravlje ljudi ili životinja ili prouzroči uništenje ili znatno oštećenje šuma, bilja ili drugog raslinja u širem području.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

4. Ugrožavanje okoliša bukom (članak 251.)

(1) Tko protivno propisima proizvede buku koja je pogodna prouzročiti teže oštećenje zdravlja više osoba,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

5. Ugrožavanje okoliša otpadom (članak 252.)

(1) Tko protivno propisima odbacuje, odlaže, sakuplja, skladišti, obrađuje i prijevozi otpad ili uopće s njim postupa na način kojim se ugrožava kakvoća zraka, tla, vode, vodotoka ili mora na širem području i u mjeri koja može pogoršati uvjete života ljudi ili životinja ili ugroziti opstanak šuma, bilja ili drugog raslinja,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se tko odbacuje, odlaže, sakuplja, obrađuje i prijevozi otpad ili uopće s njim postupa na način kojim se ugrožava kakvoća zraka, tla, vode, vodotoka ili mora i time izazove opasnost za život ili zdravlje ljudi ili životinja ili prouzroči uništenje ili znatno oštećenje šuma, bilja ili drugog raslinja na širem području.

(3) Tko kazneno djelo iz stavka 1. i 2. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

Protupravna gradnja (članak 252.a)

(1) Tko bez potrebne građevinske dozvole ili protivno propisima ili odlukama nadležnih državnih tijela gradi građevinu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u području koje je propisom ili odlukom nadležnoga državnog tijela proglašeno kulturnopovijesnom cjelinom, kulturnim

dobrom ili zaštićenom prirodnom vrijednosti ili područjem od posebnog interesa za državu, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

6. Unošenje radioaktivnog ili drugog opasnog otpada u Republiku Hrvatsku (članak 253.)

(1) Tko protivno propisima unese u Republiku Hrvatsku radioaktivni ili drugi opasni otpad štetan za život ili zdravlje ljudi, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko zlouporabom svog službenog položaja ili ovlaštenja protivno propisima omogući unošenje u Republiku Hrvatsku radioaktivnog ili drugog opasnog otpada štetnog za život ili zdravlje ljudi,

kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.

7. Ugrožavanje okoliša napravama (članak 254.)

(1) Tko protivno propisima stavi u djelovanje ili rukuje napravama, ili odstupi od proizvodnih postupaka kojima se oslobađaju štetne tvari koje mogu ugroziti kakvoću zraka, tla, vode, vodotoka ili mora na širem području i u mjeri koja može pogoršati uvjete života ljudi ili životinja ili ugroziti opstanak šuma, bilja ili drugog raslinja,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se novčanom kaznom do stope deset dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

8. Prenosanje zaraznih bolesti životinja i bilja (članak 255.)

(1) Tko ne postupi po propisima ili naredbama kojima nadležno državno tijelo određuje mjere za suzbijanje ili sprječavanje zarazne bolesti kod životinja ili biljaka i time izazove opasnost od širenja te bolesti ili njezinih uzročnika ili biljnih štetnika,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se novčanom kaznom do stope deset dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

9. Proizvodnja štetnih sredstava za liječenje životinja (članak 256.)

Tko proizvede radi prodaje ili stavi u promet sredstva za liječenje ili sprječavanje zaraze kod životinja koja su opasna za njihov život ili zdravlje pa zbog toga uginu veći broj životinja ili dođe do širenja zarazne bolesti,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

10. Nesavjesno pružanje veterinarske pomoći (članak 257.)

(1) Veterinar ili veterinarski djelatnik koji se pri pružanju pomoći, pregledu, cijepljenju ili liječenju životinje ne pridržava pravila veterinarske struke pa zbog toga nastupi oboljenje, pogoršanje bolesti ili uginuće životinje,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Veterinar ili veterinarski djelatnik koji kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini iz nehaja,

kaznit će se novčanom kaznom do stopedeset dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

11. Protuzakoniti lov (članak 258.)

(1) Tko lovi divljač za vrijeme lovostaja ili na području na kojem je lov zabranjen ili tko lovi zaštićenu životinjsku vrstu, ili tko lovi bez posebne dozvole određenu vrstu divljači za čiji lov je potrebna takva dozvola, ili tko lovi na način ili sredstvima koji su propisom zabranjeni ili kojima se divljač masovno uništava, ili tko bez odobrenja nadležnog državnog tijela premješta divljač iz njenog obitavališta na drugo mjesto,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko lovi u tuđem lovištu, a ne radi se o kaznenom djelu protiv imovine,

kaznit će se novčanom kaznom do stopedeset dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

12. Protuzakoniti ribolov (članak 259.)

(1) Tko lovi ribu ili druge slatkovodne ili morske životinje ili organizme u vrijeme kad je to zabranjeno ili na području u kojem je lov zabranjen, ili tko lovi zaštićene vrste riba ili drugih vodenih ili morskih životinja ili organizama čiji je lov zabranjen, ili tko lovi bez posebne dozvole određenu ribu ili druge slatkovodne ili morske životinje ili organizme za čiji lov je potrebna takva dozvola ili tko lovi ribe ili druge slatkovodne ili morske životinje ili organizme eksplozivom, električnom strujom, otrovom, sredstvima za omamljivanje ili drugim načinom ili sredstvom koji su štetni za njihovo rasplodivanje ili koji su propisima zabranjeni, ili tko bez odobrenja nadležnog državnog

tijela premješta ribu ili druge slatkovodne ili morske životinje ili organizme iz njihova obitavališta na drugo mjesto,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko lovi ribu ili druge slatkovodne ili morske životinje ili organizme u tuđem lovištu, a ne radi se o kaznenom djelu protiv tuđe imovine,

kaznit će se novčanom kaznom do stopedeset dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

(3) Kazneni postupak za kazneno djelo iz stavka 2. ovoga članka pokreće se privatnom tužbom.

13. Mučenje životinje (članak 260.)

(1) Tko životinju teško zlostavlja ili izlaže nepotrebnim mukama ili joj nanosi nepotrebne boli ili je radi svog uživanja izlaže patnjama,

kaznit će se novčanom kaznom do stopedeset dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do šest mjeseci.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini radi dobivanja oklade ili drugog pribavljanja imovinske koristi,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(3) Tko iz nehaja uskratom hrane ili vode ili na drugi način izloži životinju za vrijeme njezinog prijevoza tegobnom stanju kroz dulje vrijeme,

kaznit će se novčanom kaznom do sto dnevnih dohodaka ili kaznom zatvora do tri mjeseca.

14. Pustošenje šuma (članak 261.)

(1) Tko protivno propisima ili naredbama nadležnih državnih tijela siječe ili krči šumu, ili tko podbijeljuje stabla ili na drugi način pustoši šumu, a time ne čini neko drugo kazneno djelo za koje je propisana teža kazna,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u šumi koja je posebno zaštićena ili u šumi koja je sastavni dio posebno zaštićenog područja prirode,

kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do dvije godine.

Protupravna eksploatacija rudnog blaga (članak 261.a)

(1) Tko protivno propisima ili odlukama nadležnih državnih tijela obavlja eksploataciju rudnog blaga, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Tko kazneno djelo iz stavka 1. ovoga članka počini u posebno zaštićenom području prirode, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz stavka 1. i 2. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili prouzročena šteta velikih razmjera, a počinitelj je postupao s ciljem pribavljanja takve koristi ili prouzročenja takve štete, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.

(4) Predmeti namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje kaznenog djela ili predmeti nastali počinjenjem kaznenog djela oduzet će se.

(5) Za pokušaj kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka počinitelj će se kazniti.«

15. Teška kaznena djela protiv okoliša (članak 262.)

(1) Ako je kaznenim djelom iz članka 250. stavka 1. i 2., članka 251. stavka 1., članka 252. stavka 1. i 2., članka 253. stavka 1. i 2. i članka 254. stavka 1. ovoga Zakona prouzročena teška

tjelesna ozljeda ili teško narušenje zdravlja više osoba, ili je prouzročena smrt jedne ili više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili se prouzroči ekološka nesreća,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(2) Ako je kaznenim djelom iz članka 250. stavka 3., članka 251. stavka 2., članka 252. stavka 3. i članka 254. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena smrt jedne ili više osoba, teška tjelesna ozljeda ili teško narušenje zdravlja više osoba, ili se promjene prouzročene onečišćenjem ne mogu dulje vrijeme otkloniti, ili nastupi bitno umanjenje kakvoće okoliša,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do pet godina.

(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 255. stavka 1., članka 256. stavka 1. i članka 257. stavka 3. ovoga Zakona prouzročena imovinska šteta velikih razmjera,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do pet godina.

(4) Ako je kaznenim djelom iz članka 255. stavka 2. i članka 257. stavka 2. ovoga Zakona prouzročena imovinska šteta velikih razmjera,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do tri godine.

VI. ZAKON O VODAMA

1. Svrha i način provođenja zaštite voda (članak 68.)

Zaštita voda od onečišćavanja provodi se radi očuvanja života i zdravlja ljudi i zaštite okoliša, te omogućavanja neškodljivog i nesmetanog korištenja voda za različite namjene.

Zaštita voda ostvaruje se nadzorom nad stanjem kakvoći voda i izvorima onečišćavanja, sprečavanjem, ograničavanjem zabranjivanjem radnji i ponašanja koja mogu utjecati na

onečišćenje voda i stanje okoliša u cjelini te drugim djelovanjima usmjerenim očuvanju i poboljšavanju kakvoće i namjenske uporabljivosti voda.

2. Onečišćenje i zagađenje voda (članak 69.)

Onečišćenje voda je promjena kakvoće voda koja nastaje unošenjem, ispuštanjem ili odlaganjem u vode hranjivih i drugih tvari; utjecajem energije ili drugih uzročnika; u količini kojom se mijenjaju korisna svojstva voda, pogoršava stanje vodenih ekosustava i ograničuje namjenska uporaba voda.

Hranjive tvari iz stavka 1. ovoga članka su kemijski elementi, odnosno njihovi spojevi važni za rast i razvoj organizama (soli dušika, fosfora i sl.)

Zagađenje voda je onečišćenje većeg intenziteta koje nastaje unošenjem, ispuštanjem ili odlaganjem u vode opasnih tvari energije ili drugih uzročnika u količinama, odnosno koncentraciji iznad dozvoljenih graničnih vrijednosti, time se dovode u opasnost život i zdravlje ljudi i stanje okoliša ili uslijed kojeg mogu nastupiti poremećaji u gospodarstvu ili drugim područjima. Zagađenjem vode smatra se i svaka promjena kakvoće vode kojom se pogoršava vrsta vode određena klasifikacijom voda.

3. Opasne tvari prema Zakonu o zaštiti voda (članak 70.)

Opasnim tvarima smatraju se tvari, energija i drugi uzročnici koji svojim sastavom, količinom, radioaktivnim, toksičnim, kancerogenim, mutagenim ili drugim svojstvima štetno djeluju na život i zdravlje ljudi i stanje okoliša.

Opasne tvari zabranjeno je ispuštati ili unositi u vode te odlagati na području na kojem postoji mogućnost njihova onečišćenja, odnosno zagađivanja osim pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom ili propisima donesenim na temelju ovoga ili drugog zakona.

Vlada Republike Hrvatske propisuje koje se tvari i u kojoj količini sukladno stavku 1. ovoga članka smatraju opasnim tvarima.

4. Način utvrđivanja povreda određaba Zakono o zaštiti voda (članak 81.)

Sastav i kakvoća voda u vezi s provođenjem nadzora, poduzimanjem mjera i izricanjem kazni zbog povreda određaba Zakona o zaštiti voda mogu se utvrđivati samo na temelju analiza i nalaza ovlaštenih laboratorija.

5. Koncesije na vodama i vodnom dobru (članak 142.)

Koncesijom se stječe pravo korištenja voda i javnog vodnog dobra, odnosno pravo obavljanja gospodarskih i drugih djelatnosti na vodama i javnom vodnom dobru.

6. Aktivnosti za koje je potrebno ishoditi koncesiju na vodama i javnom vodnom dobru (članak 143.)

Koncesija na vodama i javnom vodnom dobru potrebna je:

1. za zahvaćanje voda za potrebe javne vodoopskrbe,
2. za korištenje vodne snage radi proizvodnje električne energije,
3. za korištenje vodne snage za pogon uređaja (osim proizvodnje električne energije),
4. za zahvaćanje voda za tehnološke i slične potrebe pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju gospodarsku ili drugu sličnu djelatnost,
5. za crpljenje mineralnih i termalnih voda,
6. za zahvaćanje voda za melioracijsko navodnjavanje,
7. za uređenje plovnih putova na rijekama i jezerima, građenje umjetnih kanala i drugih građevina za plovidbu,

8. za građenje riječnih luka i lučkih uređaja,
9. za uzgoj riba u zatvorenim vodama i uzgoj riba u gospodarske svrhe u otvorenim vodama,
10. za gospodarsko i drugo korištenje javnog vodnog dobra s podizanjem trajnih građevina, odnosno ugradnjom uređaja,
11. za korištenje javnog vodnog dobra za športske i rekreacijske namjene s podizanjem trajnih građevina,
12. za vađenje pijeska i šljunka (članak 53. stavak 2.) bagerima ili drugim sličnim napravama.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka propisom iz članka 155. ovoga Zakona može se odrediti da se vode, odnosno javno vodno dobro za namjene iz stavka 1. točke 6. i 12. ovoga članka mogu koristiti i bez koncesije ako se radi o manjem opsegu korištenja bez podizanja trajnih građevina, odnosno ugradnje uređaja. Za takvo korištenje voda i javnog vodnog dobra "Hrvatske vode" i korisnik zaključuju ugovor u skladu s propisima o obveznopravnim odnosima.

Koncesija nije potrebna za ulaganja i radnje iz stavka 1. ovoga članka, koje se obavljaju u ime i za potrebe Države ako na osnovi toga druge pravne i fizičke osobe ne stječu stvarnopravne ovlasti.

7. Inspekcijski nadzor na provedbom Zakona o zaštiti voda (članak 179.)

Inspekcijski nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega provode Državna uprava za vode (državna vodopravna inspekcija) i županijski uredi nadležni za poslove upravljanja vodama (županijska vodopravna inspekcija).

8. Nadzor vodopravne inspekcije (članak 180.)

Vodopravna inspekcija nadzire osobito:

1. stanje vodotoka i drugih voda
2. tehničku ispravnost i namjensko korištenje vodnih građevina i uređaja,
3. korištenje voda i vodnog dobra u skladu sa Zakonom, vodopravnim aktima i ugovorom o koncesiji,
4. stanje onečišćenosti, odnosno zagađenja voda i provođenje mjera za zaštitu voda i izvršavanje uvjeta određenih vodopravnim aktima,
5. pripremu i provođenje mjera za obranu od poplava i drugih mjera zaštite od štetnog djelovanja voda.
6. zakonitost obavljanja djelatnosti
9. Neposredni nadzor nad stanjem voda i vodnih građevina (članak 193.)

Poslove neposrednog nadzora nad stanjem voda i vodnih građevina radi sprečavanja, utvrđivanja i uklanjanja onečišćenja voda i oštećenja vodnih građevina obavljaju vodočuvari.

VII. ZAKON O LOVSTVU

1. Što se uređuje Zakonom o lovstvu? (članak 1.,stavak 1.)

Ovim se Zakonom uređuje gospodarenje lovištem i divljači. Gospodarenje obuhvaća uzgoj, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova.

2. Što je divljač? (članak 2. točka 1.)

Zakonom određene životinjske vrste koje slobodno žive u prirodi, na površinama namijenjenim za uzgoj ili intenzivni uzgoj i razmnožavanje u svrhu lova i korištenja.

3. Što je koncesija, a što zakup lovišta? (čl. 2. točka 5 i 6.)

Koncesija – pravo lova stečeno na temelju dobivene koncesije sukladno Zakonu o lovstvu na vrijeme od 30 lovnih godina.

Zakup – pravo lova stečeno na temelju dobivenog zakupa sukladno Zakonu o lovstvu na vrijeme od 10 ili 20 lovnih godina.

4. Što je lovište? (članak 2. točka 14.)

Lovište – određena površina zemljišta koje je zaokružena prirodna cjelina u kojoj postoje ekološki i drugi uvjeti za uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova.

5. Što je lovnogospodarske osnova? (članak 2. točka 18.)

Lovnogospodarska osnova – planski akt kojim se detaljno uređuje gospodarenje određenom divljači i lovištem za određeno razdoblje u skladu s mogućnosti staništa te brojnosti i stanjem populacije divljači koja se uzgaja i prisutnosti zaštićenih vrsta.

6. Što je Program zaštite divljači? (članak 2. točka 20.)

Program zaštite divljači – planski akt na temelju kojeg se divljač štiti na površinama zemljišta na kojem se lovište ne smije ustanoviti.

7. Tko može biti lovočuvar? (članak 2. točka 25.)

Lovočuvar – osoba koja ima lovački i lovočuvarski ispit, koja čuva lovište i obavlja druge poslove na uzgoju, zaštiti, lovu i korištenju divljači i njezinih dijelova.

8. Tko je lovac? (članak 2. točka 26.)

Lovac – osoba koja ima položen lovački ispit i obavlja osnovne zadaće lova: uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova uz poštovanje lovačkih običaja i etike.

9. Nabroji koje životinjske vrste spadaju u divljač? (članak 3.)

(1) Divljač, u smislu ovoga Zakona, jesu životinjske vrste:

A. Krupna divljač

jelen obični (*Cervus elaphus L.*)

jelen lopatar (*Dama dama L.*)

jelen aksis (*Axis axis L.*)

srna obična (*Capreolus capreolus L.*)

divokoza (*Rupicapra rupicapra L.*)

muflon (*Ovis aries musimon Pall.*)

svinja divlja (*Sus scrofa L.*)

smeđi medvjed (*Ursus arctos L.*)

B. Sitna divljač

1. dlakava divljač

jazavac (*Meles meles L.*)

mačka divlja (*Felis silvestris Schr.*)

kuna bjelica (*Martes foina EHR.*)

kuna zlatica (*Martes martes L.*)

lasica mala (*Mustela nivalis L.*)

dabar (*Castor fiber L.*)

zec obični (*Lepus europaeus Pall.*)

kunić divlji (*Oryctolagus cuniculus L.*)

puh veliki (*Myoxus glis L.*)

lisica (*Vulpes vulpes L.*)

čagalj (*Canis aureus L.*)

tvor (*Mustela putorius L.*)

mungos (*Herpestes ishneumon L.*)

2. pernata divljač

fazan – gnjetlovi (*Phasianus sp. L.*)

jarebice kamenjarke:

– grivna (*Alectoris graeca Meissn.*)

– čukara (*Alectoris chucar*)

trčka skvržulja (*Perdix perdix L.*)

prepelice:

- pućpura (*Coturnix coturnix* L.)
- virdžinijska (*Coturnix virginiana* L.)

šljuke:

- bena (*Scolopax rusticola* L.)
- kokošica (*Gallinago gallinago* L.)

golub divlji:

- grivnjaš (*Columba palumbus* L.)
- pećinar (*Columba livia* Gmelin.)

guske divlje:

- glogovnjača (*Anser fabalis* Latham.)
- lisasta (*Anser albifrons* Scopoli.)

patke divlje:

- gluhara (*Anas platyrhynchos* L.)
- glavata (*Aythya ferina* L.)
- krunasta (*Aythya fuligula* L.)
- pupčanica (*Anas querquedula* L.)
- kržulja (*Anas crecca* L.)

liska crna (*Fulica atra* L.)

vrana siva (*Corvus corone cornix* L.)

vrana gaćac (*Corvus frugilegus* L.)

čavka zlogodnjača (*Coloeus monedula* L.)

svraka (*Pica pica* L.)

šojka kreštalica (*Garrulus glandarius* L.)

(2) Mačka divlja (*Felis silvestris* Schr.) i puh veliki (*Myoxus glis* L.) u smislu ovoga Zakona ne smatraju se divljači na području gdje su zaštićeni propisima o zaštiti pojedinih životinjskih vrsta.

10. Nabroji ovlasti lovočuvara? (članak 58.)

(1) Lovočuvar je u obavljanju svoje službe ovlašten:

1. utvrditi identitet svake osobe koja lovi divljač ili se kreće u lovištu sa sredstvima prikladnim za lov divljači,
2. privremeno oduzeti sredstva upotrijebljena ili namijenjena za lov i ulovljenu divljač i njezine dijelove ako je lov ili kretanje u lovištu izvršeno protivno odredbama ovoga Zakona,
3. sprječavati uništavanje i prisvajanje divljači i njezine mladunčadi te oštećivanje njezinih legla, gnijezda i jaja,

4. sprječavati lov divljači na nedopušten način, nedopuštenim sredstvima i korištenjem pasa s kojima lov nije dopušten,
5. nadzirati držanje i prenošenje divljači i njezinih dijelova u lovištu.

11. Što obuhvaća lov divljači? (članak 59.)

Lov divljači obuhvaća traženje, dočekivanje, motrenje u cilju lova, vabljenje, praćenje, odstrjel i hvatanje žive divljači, puštanje ptica grabljivica, skupljanje uginule divljači i njezinih dijelova (rogovlja, koža i dr.) i skupljanje jaja pernate divljači.

12. Kad je zabranjeno loviti divljač? (članak 59. stavak 4. i članak 64.)

Zabranjeno je loviti divljač za vrijeme lovostaja, osim u slučajevima određenim ovim Zakonom.

1. načinima i sredstvima kojima se ona masovno uništava,
2. u pojasu 300 m od ruba naselja u nizini i prigorju te 200 m u brdsko-planinskim područjima,
3. kad je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja,
4. zamkama, stupicama, klopkama, mrežama, živim i umjetnim mamcima ili vapcima, upotrebom pomoćnih sredstava u lovu (magnetofona, gramofona, reflektora i sličnih zvučnih i/ili svjetlećih sredstava, zrcala i drugih zasljepljujućih naprava), ljepljivim sredstvima ili hranom u koju je stavljeno omamljujuće sredstvo ili otrov, osim za svrhu iz članka 52. stavka 2. ovoga Zakona i točke 3. ovoga stavka, ali ne otrovom,
5. optičkim ciljnicima za noćni lov s mogućnošću elektroničkog povećavanja ili pretvaranja slike, električnim ili elektroničkim ubojitim ili omamljujućim napravama, eksplozivom, istjerivanjem plinom ili dimom,
6. gaženjem i lovljenjem motornim vozilima ili čamcima na motorni pogon te letjelicama svih vrsta,

7. hrtovima i ostalim psima koji nisu lovački te lovačkim psima koji nemaju položen ispit prirođenih osobina,
8. zvijerima,
9. samostrijelom i sličnim napravama ako posebnim propisom nije drukčije regulirano,
10. zračnim oružjem i svim vrstama hladnog oružja,
11. primamljivanjem hranom, vodom ili drugim sredstvima, osim divlje svinje, medvjeda, lisice, čaglja, kune, tvora i mungosa na mečilištima.

13. Kako postupiti s ranjenom i bolesnom divljači (članak 61. i 73.)

(1) Ranjenu i bolesnu divljač kojoj nije moguće pružiti veterinarsku pomoć dopušteno je odstrjeliti i u vrijeme lovostaja, kao i u vrijeme trajanja privremene zabrane lova divljači.

(2) Odstrjel, u smislu stavka 1. ovoga članka, lovoovlaštenik je dužan bez odgode prijaviti lovnom inspektor, uz priloženo uvjerenje nadležne veterinarske službe da je odstrjeljena divljač bila ranjena ili bolesna.

(3) Osoba koja je uočila mrtvu, ozlijeđenu ili bolesnu divljač ili napuštenu ozlijeđenu, odnosno bolesnu mladunčad dužna je bez premještanja divljači o tome odmah obavijestiti lovoovlaštenika koji će pozvati ovlaštenog veterinar. Ovlašteni veterinar dužan je zapisnički utvrditi uzrok uginuća, odnosno zdravstveno stanje ozlijeđene ili bolesne divljači. Svako premještanje (prenošenje, prevoženje) divljači ili dijelova divljači bez zapisnika, odnosno potvrde o podrijetlu divljači smatrat će se krivolovom.

17. Čim je dopušten odstrel divljači? (članak 66.)

(1) Divljač je dopušteno odstrjeljivati samo lovačkim oružjem i lovačkim nabojima koji odgovaraju snazi i otpornosti pojedine vrste divljači koja se lovi.

- (2) Lovačko oružje jesu lovačke puške, pištolji i revolveri.
- (3) Krupnu divljač dopušteno je odstrjeljivati samo zrnom iz dugačkoga lovačkog oružja s užlijebljenim cijevima, a divlje svinje i zrnom iz lovačkog oružja s glatkim cijevima kalibra 10., 12., 16. ili 20.

18. Kakvim psi se mogu koristiti u lovu? (članak 67.)

- (1) U lovu se smiju koristiti lovački psi koji udovoljavaju uvjetima iz članka 23. stavka 5. točke 4. i 5. ovoga Zakona.
4. imati lovačke pse odgovarajuće pasmine za lovište koje uzima u koncesiju, a koji su registrirani kod Hrvatskoga kinološkog saveza i imaju položen ispit prirođenih osobina (IPO),
5. imati lovačkog psa osposobljenog za praćenje krvnog traga ili krvosljednika s položenim ispitom ako u lovištu koje uzima u koncesiju ima predviđen odstrjel krupne divljači.
- (2) Za lov na pojedinu vrstu divljači u određenim područjima smije se koristiti samo odgovarajuća vrsta pasa.

19. Tko smije loviti divljač? (članak 68.)

- (1) Divljač smije loviti osoba koja je položila lovački ispit i posjeduje lovačku iskaznicu, uz prethodno pisano dopuštenje lovoovlaštenika.
- (4) Strani državljanin smije loviti u Republici Hrvatskoj ako ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka, a pri ulasku u Republiku Hrvatsku mora imati pisani poziv lovoovlaštenika.

20. Koja inspekcija provodi nadzor nad provedbom Zakona o lovstvu?

- (1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega obavlja lovna inspekcija Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva .

(2) Poslove lovne inspekcije u prvom stupnju provode lovni inspektori u područnim jedinicama Ministarstva a u drugom stupnju državni lovni inspektori Ministarstva.

(3) Inspekcijski nadzor u prvom stupnju može obavljati i šumarski inspektor na temelju posebnog rješenja ministra.

(4) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega, koji se odnosi na prodaju i kupnju divljači i njezinih dijelova, obavljaju inspektori Državnog inspektorata, sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima.

VIII. ZAKON O ŠUMAMA

1. Što se uređuje Zakonom o šumama? (članak 1.)

Zakonom o šumama uređuje se uzgoj, zaštita, korištenje i raspolaganje šumom i šumskim zemljištima kao prirodnim bogatstvom, a s ciljem održavanja biološke raznolikosti te osiguranja gospodarenja na načelima gospodarske održivosti, socijalne odgovornosti i ekološke prihvatljivosti.

2. Što je biološka raznolikost? (članak 5., točka 1.)

Biološka raznolikost sveukupnost je svih živih organizama koji su sastavni dijelovi kopnenih, morskih i drugih vodenih ekoloških sustava i ekoloških kompleksa, uključuje raznolikost unutar vrsta, između vrsta te između ekoloških sustava.

3. Što je čista sječa? (članak 5., točka 3.)

Čista sječa jest sječa svih ili gotovo svih stabala u nepomlađenoj sastojini koja nije sukladno dokumentima prostornog uređenja predviđena za promjenu namjene šumskoga zemljišta i na površini kojoj je kraći razmak

između dva kraja preostale sastojine veći od prosječne visine stabala u sastojini,

4. Tko može biti izvoditelj šumskih radova? (članak 5., točka 6.)

Izvoditelj šumarskih radova jest fizička ili pravna osoba koja je registrirana za izvođenje šumarskih radova te je u postupku licenciranja potvrđena kao kvalificirana i poslovno sposobna za njihovo izvođenje,

5. Što je krajobrazna raznolikost? (članak 5., točka 7.)

Krajobrazna raznolikost jest prostorna strukturiranost prirodnih i od čovjeka stvorenih krajobraznih sastavnica (bioloških, ekoloških, geoloških, geomorfoloških i kulturnih vrijednosti),

6. Koji su temeljni planovi kojima se gospodari šumom? (članak 5., točka 14.)

Osnova gospodarenja gospodarskom jedinicom, Program za gospodarenje gospodarskim jedinicama na kršu i Program za gospodarenje šumama šumoposjednika jesu temeljni planovi prema kojima se gospodari šumama i šumskim zemljištem određene gospodarske jedinice,

7. Što se smatra pustošenje šuma? (članak 5., točka 19.)

Pustošenje šuma jest svaki nezakonit zahvat u šumama i na šumskim zemljištima kojim se trajno remeti gospodarenje šumama,

8. Što je sastojina? (članak 5., točka 21.)

Sastojina je dio šume koji je po sastavu i strukturi podjednak, a razlikuje se od ostalih dijelova šume po jednom ili više bitnih obilježja,

9. Nabroji šumske proizvode? (članak 5., točka 27.)

umski proizvodi jesu svi proizvodi šuma i šumskoga zemljišta, uključujući:

- a) šumsko drveće i grmlje te sve njihove dijelove,
- b) biomasu ukupne šumske vegetacije,
- c) cvjetove, sjeme, plodove, koru drveta, korijenje,
- d) mahovinu, paprat, travu, trsku, cvijeće, ljekovito, aromatično i jestivo bilje, druge biljke i njihove dijelove,
- e) gljive,
- f) med, smolu,
- g) listinac, travnati ili pašnjački prekrivač,
- h) divljač i ostale životinje koje žive u šumi, te
- i) treset i humus.

10. Što se smatra pod zaštitom šuma? (članak 5., točka 30.)

Zaštita šuma jest skup mjera koje su dužne poduzimati osobe koje gospodare šumama radi zaštite šuma od požara, drugih elementarnih nepogoda, štetnih organizama i štetnih antropogenih utjecaja,

11. Što obuhvaća gospodarenje šumama? (čl. 7., stavak 1.)

Gospodarenje šumama obuhvaća uzgoj, zaštitu i korištenje šuma i šumskih zemljišta te izgradnju i održavanje šumske infrastrukture, sukladno sveeuropskim kriterijima za održivo gospodarenje šumama.

12. Tko gospodari šumama u RH? (članak 7., stavak 1.)

»Hrvatske šume« d.o.o. i šumoposjednici.

13. Što je gospodarska jedinica i kako se dijeli? (članak 16., stavak 2 i 4)

Gospodarska jedinica dio je šumskogospodarskoga područja koja je, u pravilu, prilagođena konfiguraciji terena, organizacijskim potrebama gospodarenja šumama i prometnicama, a obuhvaća jedan ili više šumskih predjela. Gospodarska jedinica dijeli se na odjele i odsjeke.

14. Na koji način se upravlja šumama u posebno zaštićenom području?(članak 26.)

(1) Za šume i šumska zemljišta koja se nalaze u zaštićenim područjima u kategorijama park prirode, regionalni park, zaštićeni krajolici i park-šume izrađuju se **šumskogospodarski planovi** koje provodi Trgovačko društvo, odnosno šumoposjednici, a pravna osoba koja je nadležna za upravljanje zaštićenim područjem i Trgovačko društvo zajednički provode program mjera za upravljanje šumskim ekosustavom.

(2) Program mjera za šume i šumska zemljišta na zaštićenom području iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju i donose **Ministarstvo i središnje tijelo državne uprave nadležno za zaštitu prirode**, nakon pribavljenoga mišljenja Trgovačkog društva i pravne osobe nadležne za upravljanje zaštićenim područjem.

(3) Šumama i šumskim zemljištima koja se nalaze u zaštićenim područjima u kategorijama nacionalnoga parka, strogoga rezervata, posebnoga rezervata, spomenika prirode i spomenika parkovne arhitekture, pravna osoba nadležna za upravljanje zaštićenim područjem izrađuje i provodi **program očuvanja i zaštite šuma** koji se izrađuje po posebnim mjerilima utvrđenim propisom za uređivanje šuma, kojeg donosi ministar uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu prirode.

15. Koja stabla se mogu sjeći u šumi? (članak 30.)

(1) U šumi se mogu sjeći samo doznačena stabla.

(2) Doznaku stabala u šumama u vlasništvu Republike Hrvatske obavlja Trgovačko društvo.

(3) U šumama šumoposjednika doznaku stabala obavlja Šumarska savjetodavna služba ili osoba koja posjeduje odgovarajuću licenciju Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije (u daljem tekstu: Šumarska komora).

(4) Doznaku stabala iz stavka 2. i 3. ovoga članka obavlja osoba sa završenim šumarskim fakultetom šumarskoga smjera.

(5) Doznaka stabala u šumama šumoposjednika, osim nužne doznake stabala za uzgojne, odnosno sanitarne sječe ne može se obavljati ako nije odobren program gospodarenja šumoposjednika.

(6) Opseg nužne doznake stabala u šumama šumoposjednika za koje nije odobren program gospodarenja šumoposjednika, odobrava Ministarstvo na prijedlog Šumarske savjetodavne službe.

16. Što obuhvaća transport drveta? (članak 31.)

(1) Drvo posječeno u šumi i izvan šume te ostali šumski proizvodi mogu se transportirati izvan šume samo ako su propisano obilježeni i ako je za njih izdana propisana popratnica.

(2) Transport iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća: **prijevoz, otpremu i pohranu drva i ostalih šumskih proizvoda.**

(3) Obilježbu drveta posječenog u šumi u vlasništvu Republike Hrvatske ili izvan šume u vlasništvu Republike Hrvatske i ostalih šumskih proizvoda podrijetlom iz šume u vlasništvu Republike Hrvatske te izdavanje popratnice obavlja Trgovačko društvo.

(4) Obilježbu drveta posječenog u šumi ili izvan šume šumoposjednika i ostalih šumskih proizvoda podrijetlom iz tih šuma te izdavanje popratnice obavlja Šumarska savjetodavna služba.

17. Koje su radnje zabranjene Zakonom o šumama i smislu članka 32?

Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije određeno, zabranjeno je:

- pustošenje šuma, sječa stabala ili njihovo oštećivanje,
- čista sječa šume, ako nije predviđena šumskogospodarskim planovima,
- krčenje šume,
- odsijecanje grana, dijelova grana ili kresanje lisnika, ako to nije predviđeno šumskogospodarskim planovima,
- pašarenje, brst i žirenje,
- skupljanje i odnošenje šušnja, mahovine, šumskih plodova i drugih šumskih proizvoda,
- odnošenje humusa, treseta i listinca,
- smolarenje.

18. Što se može graditi u šumi i pod kojim uvjetima? (čl. 37.)

U šumi i/ili na šumskome zemljištu može se graditi samo šumska infrastruktura i/ili građevine koje su planirane dokumentom prostornog uređenja, te spomenici kojima se obilježavaju mjesta masovnih grobnica žrtava iz Domovinskog rata.

U postupku izdavanja lokacijske dozvole, posebne uvjete za izgradnju građevina iz stavka 1. ovoga članka i izgradnju objekata u pojasu do 50 m od ruba šume za šume u vlasništvu Republike Hrvatske utvrđuje Trgovačko društvo, a za šume šumoposjednika Šumarska savjetodavna služba.

19. Tko je dužan provoditi zaštitu šuma? (članak 38.)

Trgovačko društvo te pravne osobe koje koriste šume u vlasništvu Republike Hrvatske i šumoposjednici dužni su poduzimati mjere radi zaštite šuma od požara i drugih elementarnih nepogoda i štetnih organizama.

20. Tko može biti čuvar šume-lugar i koje su njegove ovlasti? (članak 42.)

Čuvanje šuma može obavljati osoba koja ima najmanje srednju stručnu spremu šumarskoga smjera – lugar te ispunjava i druge uvjete određene posebnim propisima.

Ako lugar zatekne u šumi ili šumskome zemljištu osobu koja protupravno prisvaja drvo ili druge šumske proizvode ili obavlja druge radnje protivne ovom Zakonu i propisima donesenim na temelju njega, dužan je:

1. zatražiti osobnu iskaznicu ili drugu ispravu na osnovi koje može utvrditi identitet osobe,
2. pregledati osobu, njezinu prtljagu ili prijevozno sredstvo,
3. privremeno oduzeti nezakonito prisvojene šumske proizvode i sredstva kojima je izvršeno protupravno prisvajanje.

21. Da li se u šumi, šumskom zemljištu i u neposrednoj blizini smije ložiti vatra? (članak 43.)

(1) U šumi ili na šumskom zemljištu te na zemljištu u neposrednoj blizini šume ne smije se ložiti otvorena vatra i paliti drveni ugljen, osim na mjestima i uz poduzimanje odgovarajućih mjera opreznosti koje određuje Trgovačko društvo za šume i šumska zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske, a za šume i šumsko zemljište šumoposjednika županijska skupština, odnosno Skupština Grada Zagreba.

(2) Otvorenom vatrom, prema ovom Zakonu, smatra se vatra izvan zatvorenih, odnosno pokrivenih prostorija s ložištem.

22. Da li je u šumi dozvoljeno odlagati otpad, i tko je dužan otpad ukloniti iz šume? (članak 44.)

(2) U šumi je zabranjeno odlagati otpad.

(3) Trgovačko društvo, druge pravne osobe koje koriste šume u vlasništvu Republike Hrvatske i šumoposjednici dužni su otpad ukloniti iz šume, a nastale troškove u vezi s tim poslovima imaju pravo naplatiti od osobe koja je taj otpad odložila u šumu.

23. Da li se mogu i kad zatvoriti šumske prometnice ili zapriječiti prolaz rampama? (članak 49.)

(1) Ukoliko se na šumskim prometnicama obavljaju šumarski ili drugi radovi koji mogu ugroziti sigurnost obavljanja prometa, prometnica se može zapriječiti.

(2) Osoba koja je prometnicu zapriječila radi razloga iz stavka 1. ovoga članka, dužna je znakovima označiti zaprečenje prometnice.

(3) Osobe koje gospodare šumama i šumskim zemljištem u suradnji s drugim ovlaštenicima prava na šumi i šumskome zemljištu te s nadležnom jedinicom lokalne samouprave, mogu pojedine šumske prometnice zatvoriti rampama.

24. Tko može izvoditi šumarske radove? (članak 50.)

Šumarske radove mogu izvoditi isključivo za te poslove registrirani i licencirani izvođači, a stručne poslove ovlašteni inženjeri.

25. Tko provodi upravni nadzor, a tko inspekcijski nad provedbom ovog Zakona? (članak 70.)

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega, obavlja **Ministarstvo**.

Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega do stavljanja šumskih proizvoda u promet, obavlja **šumarska inspekcija Ministarstva**

Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju istoga u području trgovine obavlja **Državni inspektorat**.

Nadzor nad provedbom mjera zaštite od požara u šumama i na šumskom zemljištu obavljaju i **inspektori zaštite od**

požara Ministarstva unutarnjih poslova koji u obavljanju tih poslova imaju ovlaštenja šumarskih inspektora utvrđena ovim Zakonom.

Nadzor nad provedbom mjera iz Programa upravljanja šumskim ekosustavima u zaštićenim područjima obavljaju i **inspektori zaštite prirode.**

IX. MEĐUNARODNE KONVENCIJE IZ PODRUČJA ZAŠTITE PRIRODE

- KONVENCIJA O MOČVARAMA
- KONVENCIJA UN O BIOLOŠKOJ RAZNOLIKOSTI
- KONVENCIJA O MEĐUNARODNOJ TRGOVINI UGROŽENIM VRSTAMA DIVLJIH ŽIVOTINJA I BILJAKA (CITES)
- KONVENCIJA O ZAŠTITI EUROPSKIH DIVLJIH VRSTA I PRIRODNIH STANIŠTA (BERNSKA KONVENCIJA)
- KONVENCIJA O ZAŠTITI MIGRATORSKIH VRSTA DIVLJIH ŽIVOTINJA (BONNSKA KONVENCIJA)

POSEBNI DIO

I. PRAVILNIK O UNUTARNJEM REDU U PARKU PRIRODE MEDVENICA

1. Zadaci Javne ustanove.

Ustanova je dužna skrbiti o zaštiti, očuvanju, unapređenju, korištenju i promicanju Parka prirode. Ustanova nadzire provođenje uvjeta i mjera zaštite prirode na području Parka.

2. Temeljem koje dokumentacije Ustanova upravlja područjem Parka prirode

Ustanova upravlja područjem Parka prirode na temelju Prostornog plana područja posebnih obilježja i drugih dokumenata prostornog uređenja, planova upravljanja; godišnjih programa zaštite, održavanja, očuvanja, promicanja i korištenja Parka prirode, planova gospodarenja prirodnim dobrima, odredaba ovog Pravilnika, te posebnih propisa koji uređuju gospodarenje prirodnim dobrima i drugu materiju od značenja za upravljanje zaštićenim područjem.

3. Lovna i nelovna područja PP Medvednica

Dijelovi Parka prirode koji se nalaze u granicama Grada Zagreba i Zagrebačke županije nelovna su područja, a dijelovi Parka prirode koji se nalaze u granicama Krapinsko-Zagorske županije lovno su područje sa sljedećim lovištima: lovište br. 27. – Oroslavje (u naravi Stubičke Toplice), lovište br. 28. - Donja Stubica i lovište br. 29. - Gornja Stubica.

4. Status lova u lovištima

Obavljanje lovnih aktivnosti dozvoljeno je isključivo radnim

danima, dok je praznicima, blagdanima i vikendima zabranjeno.

5. Kampiranje i logorovanje

Na području Parka prirode nije dopušteno kampiranje, odnosno logorovanje, osim na mjestima koja su uređena za tu namjenu. Uz dopuštenje Ustanove može se u određenim slučajevima odobriti kampiranje odnosno logorovanje i izvan uređenih mjesta za tu namjenu.

6. Organiziranje sportskih aktivnosti

Sportske aktivnosti dopuštene su u skladu s ovim Pravilnikom i posebnim propisima, uz ishođenje uvjeta zaštite prirode koje utvrđuje Ministarstvo.

Sportske aktivnosti dopuštene su samo na za to unaprijed predviđenim mjestima.

Mjesta za provođenje sportskih aktivnosti utvrđuje Ustanova u skladu s Prostornim planom Parka prirode.

7. Speleologija

Spuštanje u jame i druge speleološke objekte provodi se pod nadzorom i uz dopuštenje Ustanove, u skladu s uvjetima zaštite prirode koje utvrđuje Ministarstvo.

Način obavljanja ovih aktivnosti pobliže se uređuje odlukom Upravnog vijeća Ustanove.

8. Obavljanje djelatnosti

U Parku prirode dopuštene su djelatnosti koje ne ugrožavaju izvornost prirode, odnosno koje ne oštećuju i ne mijenjaju njegova svojstva, uz ishođenje rješenja Ministarstva koje sadrži uvjete zaštite prirode.

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju dopuštene djelatnosti na

području Parka prirode dužne su postupati u skladu sa zakonom, provedbenim propisima donesenim na temelju zakona i Pravilnikom o unutarnjem redu u PP Medvednica.

9. Držanje i kretanje pasa

Držanje pasa uz objekte na području Parka prirode dozvoljeno je samo u ograđenim prostorima (boksovima), dok se zabranjuje držanje pasa na lancu.

Kretanje pasa Parkom prirode dozvoljeno je isključivo s uzicom, osim kretanja pasa za vrijeme lova na lovnim područjima Parka.

II. POZNAVANJE SPECIFIČNOSTI ZAŠTIĆENOG PODRUČJA – PARK PRIRODE MEDVEDNICA

- Godina proglašenja zaštićenim područjem – 1981.
- Površina – 22 826 ha
- Temeljni fenomen – šume i šumske zajednice, koje obuhvaćaju 64% površine Parka
- Broj stanovnika – 33 000, od čega 2/3 sa zagrebačke a 1/3 sa zagorske strane
- Jedinice lokalne samouprave kojima se prostire Park – Zagrebačka županija, Krapinsko-zagorska županija i Grad Zagreb
- Gradovi i općine u Krapinsko-zagorskoj županiji – Općina Gornja Stubica, Grad Donja Stubica i Općina Stubičke Toplice
- Gradovi i općine u Zagrebačkoj županiji – Općina Jakovlje, Općina Bistra i Grad Zaprešić
- Gradske četvrti Grada Zagreba – Podsljeme, Črnomerec, Podsused-Vrapče, Gornja Dubrava, Sesvete,
- Najviši vrh Medvednice – 1035 metara
- Kulturno povijesni lokaliteti – Dvorac Kulmera, Medvedgrad, Susedgrad, Dvorac Oršić u Gornjoj Bistri, Dvorac Golubovec u Donjoj Stubici, Dvorac Oršić u

Gornjoj Stubici

- Dvorac Golubovec – spomenik parkovne arhitekture,
- Sakralni objekti – Kapelica Majke Božje kraljice Hrvata, Kapelica Svetog Jakoba, Marija Snježna, Kapelica Majke Božje od puta,
- Planinarski domovi – Hunjka, Runolist, Grafičar, Glavica, Kameniti svati, Puntijarka, Lipa, Lozbekov izvor, Vugrovec,
- Ostali objekti s ugostiteljskom ponudom – Zvonimirov dom, Snježna kraljica, Grofica, Jezero, Stara lugarnica, Zlatni medvjed, Vidikovac, Risnjak, Medvedgrad, Lugareva kućica, Kraljičin zdenac, Pilana Bliznec,
- Rudnici na Medvednici – Rudnik Zrinskih (osposobljen za turističko posjećivanje, Francuski rudnici, Rudnik soli u Slanom potoku,
- Spomenik geomorfološke arhitekture (umjetnog postanka) – Horvatove stube
- Najpoznatija špilja – Veternica (ukupno istražena u dužini 7100 metara, a 380 metara uređeno za turističko posjećivanje)
- Aktivni kamenolomi – Jelenje Vode (dijabaz), Podsusedsko Dolje (dolomit) i Ivanec (dolomit)

Napomena –

Opći dio

- ovdje je ukupno sastavljeno 138 pitanja i odgovora iz poglavlja I do VIII i to:
 - I. Zakon o zaštiti prirode – 49
 - II. Zakon o općem upravnom postupku – 15
 - III. Prekršajni zakon – 16
 - IV. Zakon o kaznenom postupku – 6
 - V. Kazneni zakon – 15
 - VI. Zakon o vodama – 9
 - VII. Zakon o lovstvu – 20
 - VIII. Zakon o šumama – 25

- IX. Poglavlje – međunarodne konvencije – Držim da ih je dovoljno znati pobrojati, jer njihova načela i smjernice koja su prihvaćena su involvirana u naše zakone, a, ujedno, ista nisu od bitnije važnosti za obavljanje poslova neposrednog nadzora u zaštićenim područjima.

Prijedlog provođenja ispita –

- ukupni broj pitanja – opći dio – 155
- - posebni dio (pravilnik) - 9
- - specifičnosti zaštićenog područja- 1
(jedno kompleksno pitanje ili više manjih)

Sveukupno - 165

Ispitna provjera